ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — Ἀριθ. (199—27)

Τὸ φύλλον λεπτὰ 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6; Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 6 Ἰουλίου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,, ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ὃν ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσίευσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν σύνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΚΟΝΤΙΟΥ ΔΟΡΙΖΑΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

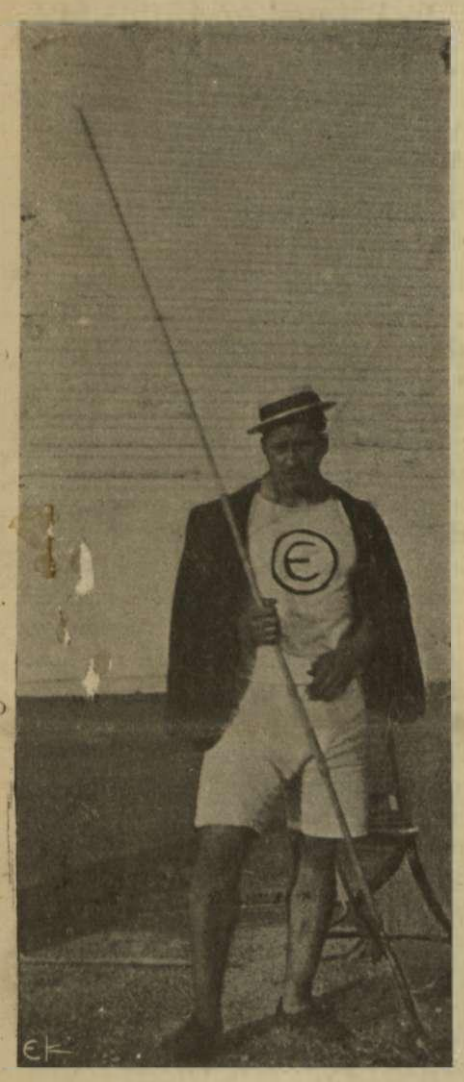

Ὁ Μ. Δόριζας μὲ τὴν ἀθλητικὴν στολήν του εἰς τὸ Στάδιον.

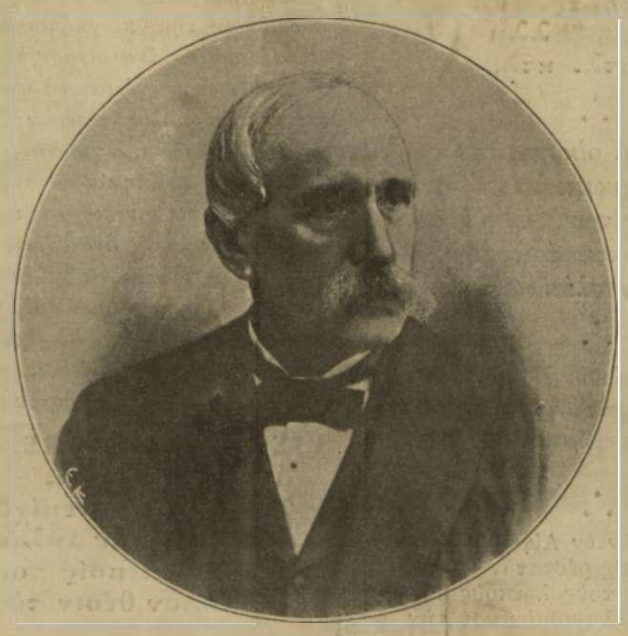

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΒΕΡΩΦ

Καὶ εἶνε παρήγορον ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων ἀθλητῶν μετὰ πρόσφατον ἱστορικὴν ἀφύπνησιν εἰς ἐλεύθερον βίον δὲν φαίνονται ἀνάξιοι ἐκείνων, ἀλλὰ ἐν τῇ δοξασμένῃ παλαίστρᾳ τοῦ ἀθλητικοῦ κάλλους καὶ τῆς ρώμης ἀγωνίζονται θαυμαζόμενοι μὲ ἔθνη ἀριθμοῦντα γεννεὰς ἀθλητῶν.

Καὶ εἶνε εὐχάριστον προσέτι, ὅτι οἱ σήμερον τελούμενοι Ὀλυμπιακοὶ γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἀκουσθῶσι, ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἣν μέχρι χθὲς ὁ Ἕλλην ἐθεωρήθη ὡς τὴν νεωτέραν κοιτίδα πάσης φιλελευθέρου καὶ φιλοδικαίου ἰδέας καὶ ἣν φεῦ! εἶδεν παρὰ δόξαν, συντασσομένην προσφάτως μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς φυλῆς του, ν' ἀκουσθῶσι, λέγομεν, λόγοι συμπαθείας καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὸ γοητευτικὸν καὶ εὔχαρι τῶν ἀθλητῶν μας, διὰ τὸ φιλόξενον καὶ τῆς φιλελευθέρου γενναιοψυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. γενομένης μνείας τῶν εἰλικρινῶν ἐπευφη-

Ὁ Δόριζας ἑτοιμαζόμενος νὰ ρίψῃ τὸ ἀκόντιον. (Α' στάσις)

[Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» εἰς τὸ φύλλον τῆς 27ης Ἀπριλίου ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ.]

». . . Ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοδωρίας, μὲ ἰδιαιτέραν φωτοστεφῆ λάμψιν ἀστὴρ θὰ διακρίνεται εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ **Γεώργιος Ἀβέρωφ**, ὡς φάρος ὁδηγῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ὡραῖον.

Τὰ ἔργα του εὐεργετικὰ ὑπὲρ πάν ἄλλο φέρουσι τὴν ἰδιάζουσαν αἴγλην καὶ αἰωνίαν νεότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἀναμαρμάρωσιν δὲ τοῦ Σταδίου καὶ μόνον— τί πλειότερον; — κατέλαβε ἤδη θέσιν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εὐτυχήσας πλειότερον τούτου νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν εὐόδωσιν τῆς γυμναστικῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ τῶν νεωτέρων χρόνων μὲ τὴν ἀναγέννησιν τῶν ἀγώνων τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.»

[Οἱ «ΤΑΪΜΣ» τοῦ Λονδίνου περὶ τοῦ Ἀβέρωφ καὶ τοῦ Σταδίου ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Λονδίνῳ σήμερον τελουμένων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.]

»Μετὰ βεβαιότητος δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐὰν ἔλιπε τὸ ἔργον τοῦ μεγαλοδώρου ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἕλληνος, τοῦ κ. Κουμπερτὲν τὰ σχέδια οὐδέποτε θὰ ἐπραγματοποιοῦντο,

... Τὸ ἀναμαρμαρωθὲν Στάδιον συνδέεται ἀναποσπάστως πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναβιώσεως τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.

». . . Εἶνε ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια, ὅτι τῶν Ἀθηνῶν τὸ Στάδιον συνετέλεσεν εἴπερ τι καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῶν ἀρχαίων ἀγώνων, ὁ δὲ **Γ. Ἀβέρωφ**, ὁ ἀκολουθήσας εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν προπυλαίων τὸ παράδειγμα Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἐπεξέτεινε τὴν γενναιοδωρίαν μέχρι τοῦ ν' ἀφήσῃ καὶ μετὰ θάνατον ἐπαρκὲς ποσὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Σταδίου. Καὶ σήμερον τὸ τεράστιον ἀρχαῖον κτίριον εἶνε ὁλόκληρον ἐπενδεδυμένον ἐκθαμβωτικὴν λευκότητα, χάρμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς...»

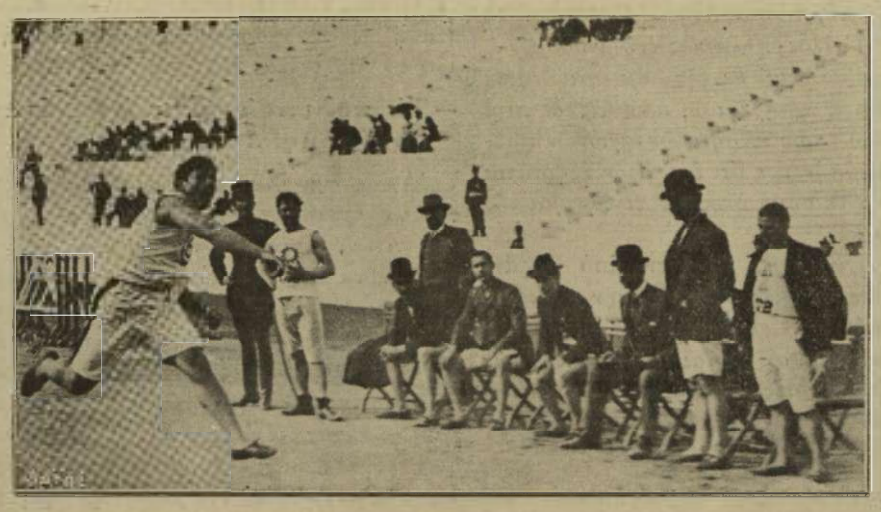

Ὁ Δόριζας τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἔρριψεν τὸ ἀκόντιον (Β' στάσις)

μιῶν μεθ' ὧν οἱ Ἕλληνες τὸ 1906 ἐχαιρέτουν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ τὸν Ὀλυμπιονίκην **ξένον** *τοῦ Μαραθωνίου.*

Ξένον! *Ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι πρὸ 25 περίπου ἑκατονταετηρίδων εἶχον φθάσει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐξελίξεως τὰς θεωρεῖν ἀδελφοὺς ὑπὲρ τοὺς ἔχοντας τὴν αὐτὴν καταγωγὴν τοὺς λαοὺς ἰδίᾳ τοὺς κοινωνοῦντας μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὅπως φαεινῶς ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι τεθέντος εἰς τὰς γραμμὰς ταύτας ρητοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.*

Διὰ τοῦτο θέλομεν χαιρετήσει μετ' ἴσης χαρᾶς τοὺς Ὀλυμπιονίκας τοῦ Λονδίνου εἰς οἱανδήποτε χώραν καὶ ἂν ἀνήκωσι, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν θέλει ἀναθάλλει ἡ ἄφτινος λάμψις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδανικοῦ.

Τιμὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Γάλλου Κουμβερτὲν εἰς ὃ ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ αἰῶνι αὐτῷ τοῦ θετικισμοῦ ἕνας ἰσχυρὸς σπινθὴρ ἑλληνικοῦ

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΛΟΝΔΙΝΩ

Ἕλληνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς παιδεύσεως τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μεταλαχόντας.

(Ἰσοκράτης)

Παρ' ὅλας τὰς ἀπαισιοδόξους προβλέψεις, φαίνεται ὅτι ἡ Ε' Ὀλυμπιὰς ἡ τελουμένη τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν Λονδίνῳ θέλει στεφθῇ ἀθλητικῶς ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἡ ἐπιτυχία δὲ αὕτη ἡ μόνον ἐφαμίλλους ἔχουσα τὰς δύο ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ τελεσθείσας Ὀλυμπιάδας, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι μόνον τὸ ἀθλητικὸν πνεῦμα καὶ ὄχι λόγοι ἀλλότριοι—καθὼς ἐν Παρισίοις καὶ Σαὶν Λοὺϊ, ὅπου οἱ ἀγῶνες ἔγιναν διακοσμητικὸν θέαμα τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων—ὑπηγόρευσαν εἰς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν τέλεσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν. Ἡ δὲ ἐπιτυχία ἡ ἐν τῇ νεωτέρᾳ κλασικῇ χώρᾳ—ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις — τοῦ ἀθλητισμοῦ, μετὰ τὰς τῆς παλαιοκλασικῆς ἐξασφαλίζει εἰς τοὺς αἰῶνας τὴν τέλεσιν τῶν νέων Ὀλυμπιάδων, αἱ ὁποῖαι ὅπως αἱ ἀρχαῖαι τὰ διεσπαρμένα μέλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θέλουσιν συνενώσει τὰ ἔθνη πάντα ἐν τῇ αὐτῇ ἱερᾷ κοινωνίᾳ τοῦ ἐναρμονίου κάλλους καὶ τῆς ρώμης.

κάλλους, τιμὴ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἕλληνος Ἀβέρωφ! τοῦ ὁποίου τὸν βίον καὶ τὴν μορφὴν ἡ «Ἀλήθεια» μετὰ στοργῆς καὶ σεβασμοῦ ἐπαναφέρει προσφάνως εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τονίσασα μόνη μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου τύπου τὸ μέρος ὅπερ τὸ τέκνον τοῦ Μετσόβου ἔλαβε μὲ τὴν ἀναβίωσιν τῶν ἀγώνων τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας **ἐν αὐτῇ τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ** *μέρος παγκοσμίας δόξης τὸ ὁποῖον οἰωνεὶ ἐπικροτοῦντες εἰς τοὺς λόγους μας, ἀναγνωρίζουν σήμερον εἰς τὸν Γεώργιον Ἀβέρωφ οἱ «Τάϊμς» τὸ πανίσχυρον ἀγγλικὸν ὅσῳ καὶ παγκόσμιον ὄργανον τοῦ τύπου.*

Μ. Κ.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΡΙΣΤΑΡΧΗ ΚΑΙ Η ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΘΙΕΡΣΟΥ

Ρωμαντικὰ ἐπεισόδια ἐν Παρισίοις

(Ἴδε τὰ προηγούμενα εἰς τὸ φύλλον τῆς 29ης Ἰουνίου).

Ἡ πριγκήπισσα Ἀριστάρχη εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς Παρισίους κατέκτησεν τὴν Γαλλικὴν κοσμόπολιν. Ἤνοιξε τὰς αἰθούσας της ἀμέσως εἰς τὴν Παρισινὴν ἀριστοκρατίαν καὶ ὅλος ὁ κόσμος τοῦ πλούτου, τῶν γραμμάτων, τῆς πολιτικῆς καὶ ὁ κόσμος τῶν διπλωματῶν συνέρρεεν ἐκεῖ ἵνα διέλθῃ ἀπολαυστικωτάτας ὥρας τέρψεως παρὰ τῇ ὡραίᾳ Ἑλληνίδι ἧς οἱ ἐπέραστοι τρόποι κατέθελγον τοὺς πάντας. Γάλλοι πολιτικοί, ἀξιωματικοί, δημοσιογράφοι, μοναρχικοὶ καὶ δημοκρατικοί, γυναῖκες πνευματώδεις αἱ ἀπαράμιλλοι εἰς καλλονὰς καὶ πνεῦμα Παρισιναὶ εἰς τὰς πάντοτε ἀνοικτὰς καὶ πλουσίας αἰθούσας τῆς πριγκηπίσσης Ἀριστάρχη εἶχον πλέον τὸν μᾶλλον εὐνοούμενον τόπον συνεντεύξεώς των. Αἱ ἑορταὶ διεδέχοντο τὰς ἑορτὰς καὶ αἱ ἑσπερίδες καὶ τὰ γεύματα τὰς ἑσπερίδας καὶ τὰ γεύματα. Ὁ χρυσὸς ἐχύνετο ἀφθόνως, ἀφθονώτερος ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς γοήσσης Ἑλληνίδος.

* * *

Φυσικώτατα ὁ Δηλιγιάννης ἐσχετίσθη καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς πριγκηπίσσης, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ τὸν σκοπὸν τῆς παταγώδους αὐτῆς ἐπισκέψεως εἰς Παρισίους. Εἶδεν ὅμως ὁ Δηλιγιάννης ὅτι ἡ Ἀριστάρχη συνῆψε στενωτάτας καὶ φιλικωτάτας σχέσεις μὲ μίαν Παρισινὴν τὴν ὡραίαν φίλην τοῦ Θιέρσου τὴν Dodde καὶ ἀμέσως κατέστρωσε τὸ σχέδιον τῆς ἐπιθέσεώς του κατὰ τοῦ... Θιέρσου! Διότι ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου ὅτι τὸν Δηλιγιάννην τὸν ἐβασάνιζεν ἡ ἰδέα πῶς νὰ συναντήσῃ τὸν Θιέρσον καὶ τοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, προσηλυτίσῃ δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Ἑνώσεως. Ἡ πριγκήπισσα λοιπὸν Ἀριστάρχη ἔπεσεν εἰς τὸν Δηλιγιάννην ἀμηχανοῦντα κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν ὡς ἀπὸ μηχανῆς... θεά! Ἐσκέφθη ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκμεταλλευθῇ ἀμέσως τὰς σχέσεις τῆς Ἀριστάρχη καὶ τῆς φίλης τοῦ Θιέρσου ἵνα ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν τελευταῖον. Δὲν χάνει λοιπὸν καιρὸν καὶ ἐξομολογεῖται τὸν σκοπόν του εἰς τὴν Ἀριστάρχη, ἡ ὁποία ἀνέλαβε μὲ εἰλικρινῆ προθυμίαν νὰ βοηθήσῃ τὸν Δηλιγιάννην. Μεταβαίνει εἰς συνάντησιν τῆς φίλης τοῦ Θιέρσου, μεθ' ἧς πλέον ἦσαν ἀχώριστοι φίλαι καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ μία ἰδιαιτέρα συνάντησις τοῦ Δηλιγιάννη καὶ Θιέρσου, ἡ ὁποία συνάντησις νὰ φανῇ ὅλως τυχαία... Συνεφώνησαν λοιπὸν αἱ δύο ὡραῖαι εἰς τὸ ἑξῆς σχέδιον: Νὰ καλέσῃ ἡ πριγκήπισσα Ἀριστάρχη εἰς γεῦμα τὴν κυρίαν Dodde καὶ τὸν Θιέρσον, τὸ γεῦμα δὲ τοῦτο ἀνταποδίδουσα ἡ τελευταία θὰ ἐκάλει εἰς γεῦμα τὴν πριγκήπισσαν Ἀριστάρχη καὶ τὸν Δηλιγιάννην, μετὰ τὸ γεῦμα θὰ ἐπηκολούθει εἰς τὸ μέγαρον τῆς Dodde θεατρικὴ ἑσπερίς, τὴν ὁποίαν Δηλιγιάννης καὶ Θιέρσος θὰ τὴν παρηκολούθου ἀπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου θεωρείου τῆς Dodde...

Τὰ πράγματα οὕτω διεξήχθησαν, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ γνωρίζῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐμαγειρεύθησαν ὁ Θιέρσος.

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ παρὰ τῇ φίλῃ τοῦ τελευταῖον παρατεθὲν γεῦμα καὶ ἐπέκειτο ἡ ἔναρξις τῆς παραστάσεως ἡ Dodde ὡδήγησε τὸν μεγάλον φίλον της καὶ τὸν Δηλιγιάννην εἰς τὸ ἰδιαίτερον θεωρεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔβλεπον χωρὶς νὰ βλέπωνται ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοὺς ἔκλεισεν ἐκεῖ καὶ αὐτὴ κατῆλθε πάλιν ἵνα ὑποδεχθῇ καὶ περιποιηθῇ τοὺς ἄλλους κεκλημένους της.

Ὁ Δηλιγιάννης οὕτω ἐπετύγχανε τὴν κατὰ μόνας τόσον ποθητὴν ἐκείνην συνέντευξιν μετὰ τοῦ Θιέρσου. Δὲν ἀφῆκε λοιπὸν νὰ τοῦ διαφύγῃ ἡ λαμπρὰ εὐκαιρία καὶ καθ' ἣν ὥραν διεξήγετο ἡ παράστασις, ὁ Δηλιγιάννης ὡμίλησε μὲ τόσην θέρμην καὶ εὐγλωττίαν ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὥστε δὲν ἐδυσκολεύθη ν' ἀποσπάσῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Θιέρσου ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς Ἑνώσεως. Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος πολιτικὸς ἐνθουσιασμένος ἐκ τῶν τρόπων καὶ ἐκ τῆς ὁμιλητικότητος τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ, πεισθεὶς δὲ περὶ τοῦ δικαίου τῶν Κρητικῶν ἀγώνων προθυμότατα ἀπήντησε ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ εἶνε σύμφωνος εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Δηλιγιάννης ἔλαμπεν ἀπὸ χαράν, φαντάζεσθε δὲ ἕκαστος μὲ πόσην εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνην εὐχαριστίαν τὰς δύο ὡραίας κυρίας αἱ ὁποῖαι μὲ τόσην χάριν τὸν ἐβοήθησαν εἰς τὴν δύσκολον ἐκείνην περίστασιν.

* * *

Καὶ αὐτὸ μὲν ἦτο τὸ κατόρθωμα τοῦ Δηλιγιάννη, ἀλλὰ καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης Ἀαλῆ, τοῦ ὁποίου τοὺς κύκλους τόσον ἐτάραττεν ὁ ὀξὺς δημοσιογράφος Ζιραρδὲν καὶ αὐτὸς δὲν ἔμεινε ἀνικανοποίητος!

Μετά τινα χρόνον παρετηρήθη ὅτι ἡ «Γαλλία» δὲν ἐδημοσίευσεν πλέον τὰ τόσον καυστικὰ ἐκεῖνα ἄρθρα κατὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ μετ' ὀλίγον ἔπαυσε πᾶσα πολεμικὴ προσωπικὴ κατὰ τοῦ Πατισάχ! Αὐτὸ ἦτο τὸ κατόρθωμα τοῦ Ἀαλῆ καὶ ὁ θρίαμβος τῆς πριγκηπίσσης Ἀριστάρχη, τῆς ἀποστολῆς τῆς ὁποίας εἰς Παρισίοις μοναδικὸς σκοπὸς ἦτο πῶς νὰ κάμψῃ καὶ μαλάξῃ τὸν ἀτίθασσον Γάλλον δημοσιογράφον! Καὶ ἡ δαιμονία πριγκήπισσα τὸ κατώρθωσε! Ναὶ μὲν δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὸν Ζιραρδὲν νὰ γράφῃ καὶ παιᾶνας διὰ τὸν Σουλτάνον, τὸν ἔκαμε ὅμως νὰ παύσῃ τοὐλάχιστον νὰ γράφῃ κατὰ τοῦ Σουλτάνου! Καὶ ἐξεπλήρωσε μὲν οὕτω ἡ Ἀριστάρχη τὴν ὑπὸ τοῦ Βεζύρη Ἀαλῆ ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ λεπτὴν ἀποστολήν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ εἴδομεν πῶς ἡ ἰδία πριγκήπισσα ἐφάνη χρήσιμος καὶ εἰς τὸν Δηλιγιάννην. Ἐβούλωσε ἕνα στόμα φωνάζον κατὰ τοῦ Σουλτάνου, συγχρόνως ὅμως ἤνοιξε καὶ μίαν θύραν φιλέλληνος, τὴν θύραν τοῦ Θιέρσου.

Ἀναμφιβόλως δὲ ὁ Μέγας Βεζύρης ἀποστέλλων τὴν πριγκήπισσαν Ἀριστάρχη εἰς Παρισίους ἵνα σιγάσῃ τὴν φωνὴν τοῦ Ζιραρδὲν δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἔστελλε τὴν πολυτιμωτέραν ἐπικουρίαν εἰς τὰ σχέδια τοῦ Δηλιγιάννη.

Καὶ εἶνε τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰ ρομαντικώτερα τοῦ βίου τοῦ Δηλιγιάννη ὡς ἐκ τῆς ἀναμίξεως ὡραίων γυναικῶν εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Ἐθνῶν, ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἀναγράφομεν ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν πληροφοριῶν, ἃς ἡμέραν τινὰ θέλει ἐπικυρώσει ἡ δημοσίευσις τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. — Ἕπονται ἄλλα ἐπεισόδια. — Πῶς ὁ Δηλιγιάννης ἀνεμίχθη εἰς τὴν λησταρχίαν τοῦ Δήλεσι. — Ὅπου μία παραίτησίς του ὁδηγεῖ εἰς δύσκολον θέσιν τὸν Βασιλέα.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

—Οἱ Ἰάπωνες

Ἀκατάβλητοι εἰς τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἄμυναν ἀνεδείχθησαν οἱ μικρόσωμοι ἀλλὰ μεγαλόψυχοι τῆς Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς Ἰάπωνες· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς συντηρητικωτάτης Ἀσίας μόνοι αὐτοὶ χωροῦσι θριαμβευτικῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νεωτέρας εὐρωπαϊκῆς ἐξημερώσεως μέλλοντες, ἐξ ὅσων φαίνεται, νὰ ἀφήσουν ὀπίσω καὶ αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους των. Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, μίαν ἡμέραν, ἐπωνομάσθησαν Ἰάπωνες εὐάριθμοι πολιτευόμενοι τῶν ὁποίων αἱ ἐπαγγελίαι ἐφαίνοντο μέλλουσαι νὰ εἰσάγωσι εἰς τὸν πολιτικόν μας βίον τὴν ἐξημέρωσιν τῶν τελειοτέρων κοινοβουλευτικῶν καὶ κυβερνητικῶν μεθόδων τῆς Ἀλβιῶνος. Ἀλλὰ κατὰ τὰς πρώτας μόλις ἀψιμαχίας οἱ Ἰάπωνές μας, κατά τινας συναδέλφους, ἐπιλήσμονες τῆς πείσμονος ἀντοχῆς τῶν μεγάλων ὁμωνύμων των, παρεδόθησαν εἰς τὸν ἐχθρόν! Ἡ μορφὴ φαίνεται ὑπερβολικὴ καθὼς ὑπερβολικὸς ὑπῆρξεν ὁ ὄγκος τοῦ ὀνόματος ὅπερ ἐδόθη εἰς τὴν μικρὰν ὁμάδα, καθὼς ὑπερβολικαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐλπίδες αἱ ὁποῖαι ὡκοδομήθησαν ἐπ' αὐτῆς.

Ὄντως, νέος πολιτικὸς βίος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν χώραν μας ὅταν τὰ ἤθη ἡμῶν τὰ πολιτικὰ ἀλλάξουν πρῶτον.

—Τὰ πολιτικὰ ἤθη. Θεοτόκης Γούναρης, Δραγούμης.

Ἀλλὰ τὰ ἤθη τὰ πολιτικὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ μόνον ἡ θέλησις εὐαρίθμων τινῶν, οἵτινες θὰ πέσουν πολὺ ὀγλήγορα θύματα περιττὰ αὐτοὶ πρῶτοι τῶν νέων ἰδεῶν των. Τὰ νέα κόμματα τὰ πολιτικὰ μὴ ἀπορρέοντα ὡρίμως ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάχνων τοῦ λαοῦ ὁμοιάζουν πρὸς τὰ ἄνθη καὶ τὰς ὀπώρας τῶν θερμοκηπίων, εἶνε δηλαδὴ μικρᾶς ἀντοχῆς. Ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς —ἡ μεγάλη ὁμᾶς— συναισθανθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς τοῦ σημερινοῦ πολιτεύεσθαι —τοῦ συνισταμένου ἐκ τοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ ρουσφετίου— τότε θὰ στείλῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον ἀντιπροσώπους ἀξίους τοῦ ὀνόματός των. Ὁ λαὸς δὲν εἶνε οἷος ἦτο πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν γενεῶν οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι εἶνε εἰς τὰ σπουδαιότερα κέντρα συνησπισμένοι εἰς Σωματεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρωτοβουλίας εὐγενεῖς καὶ ἐπικάλλουν τὴν θέλησίν των. Ἂς λάβουν ἐπὶ τέλους καὶ τὴν μεγάλην πρωτοβουλίαν τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῆς χώρας ἐξ ἧς ἐξήρτηται τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους. Διατί ἀδρανοῦν; Ἡ ἐνέργεια —ὁ Ἰαπωνισμὸς— ἂς ἀρξηται διὰ τῶν πολιτικῶν Σωματείων τῶν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶνε Σχολεῖον πολιτικῆς ἀγωγῆς ἀλλὰ παλαίστρα ἐν ᾗ ἀγωνίζονται οἱ ἄριστοι διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τοῦ Ἔθνους.

Καλῶς λοιπὸν ἔπραξεν ὁ κ. Θεοτόκης ὅστις ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Γούναρη τὸν ὁποῖον τόσον εὐστόχως τοῦ ὑπέδειξεν ἡ κοινὴ γνώμη, δικαίως ἐδίσταζεν ὁ κ. Δραγούμης περὶ τοῦ ἐπωφελοῦς μόνον τῶν ὡραίων ἀγορεύσεων τῶν Ἰαπωνικῶν ῥητόρων.

Ἡ πολιτική μας Ἰαπωνία δὲν ἠττήθη διότι ἡ Ἰαπωνία ἡ νεωτέρα τὴν ὁποίαν οἱ σύγχρονοι γνωρίζομεν δὲν ἐγεννήθη εἰσέτι παρ' ἡμῖν, ἀλλ' εἴμεθα εἰσέτι εἰς τὴν παλαιὰν Ἰαπωνίαν τῶν κοτσίδων τὴν ὁποίαν πολὺ προσφυῶς παρέστησεν ὁ ἀμίμητός μας κ. Ἄννινος εἰς τὸ φύλλον τῶν «Ἀθηνῶν» τῆς Πέμπτης 25 Ἰουνίου.

—Τί συμβαίνει εἰς τὴν Μακεδονίαν;

Μέχρι προχθὲς οἱ Τοῦρκοι τῆς Μακεδονίας, οἱ ὁποῖοι λέγεται μολαταῦτα ὅτι ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τῶν κατοίκων, ἦσαν αἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἠκούοντο, ὡσεὶ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς χώρας των νὰ μὴ τοὺς ἐνδιέφερε. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀποδεικνύουν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ μεθοδικώτερον καὶ μυστικώτερον πάντων ἐργαζόμενοι.

Σοβαρὰ ἀνταρτικὰ κινήματα ἀγγέλλονται Νεοτούρκων προσβαλλόντα καὶ αὐτὰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Τί ἐπιδιώκουν ἄρα γε οἱ Τοῦρκοι αὐτοί; Εἶνε πράγματι Νεότουρκοι ζητοῦντες νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ καταλλήλου πεδίου πρὸς ἐξέγερσιν, ὅπερ τοῖς προσφέρει ἡ Μακεδονία διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἰδανικοῦ των ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν ἐπὶ τὸ νῦν συνταγματικώτερον μεταρρύθμισιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ἡ ἁπλούστατα οἱ ἐξεγειρόμενοι δὲν εἶνε εἰμὴ Τοῦρκοι ἐργαζόμενοι ἢ πρὸς ματαίωσιν τῶν μεταρρυθμίσεων ἢ τοὐλάχιστον ἵνα αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ γίνουν πρὸς ὄφελος τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐμμέσως τοῦ τουρκικοῦ Κράτους. Ἡ ἀκόμη εἶναι κίνημα παρασκευασμένον πρωτίστως σκοποῦν τὴν δικαιολόγησιν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγγλορωσσικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ ἀποστελομένου πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ, πρὸς καταστροφὴν τῶν διαφόρων συμμοριῶν; Ἐκ τῆς διαγωγῆς τὴν ὁποίαν θέλει τηρήσει ἡ Τουρκία θέλομεν ἐννοήσῃ περί τινος πρόκειται.

Ὁ Σταχυολόγος

ΣΕΝΟΙ ΛΥΡΙΚΟΙ

Ο ΠΟΝΟΣ ΜΟΥ

Νάξεραν τὰ λουλουδάκια
Ἡ καρδιά μου πῶς πονεῖ
Θὰ ἐδάκρυζαν μαζί μου
Νὰ μοῦ γιάνουν τὴν πληγή.

Νάξεραν τὰ ἀηδονάκια
Πῶς εἶμ' ἄρρωστος βαρειὰ
Θὰ μοῦ τραγουδοῦσαν ὅλα
Εὔθυμη παρηγοριά.

Νάξεραν ψηλὰ τ' ἀστέρια
Πόσω καίω καὶ πονῶ
Θἄπεφταν νὰ μοῦ μιλήσουν
Κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Ἄχ! κανένα δὲν τὸ ξέρει
Καὶ τὸ ξέρει μόνον μιὰ
Κείνη ποῦκαμε κομμάτια
Τὴν φτωχή μου τὴν καρδιά.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΧΑΪΝΕ

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΙΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΙΚΩΔΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Νέα ἀπόπειρα ἀποτυχοῦσα

Οἱ τρεῖς ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς ἐν Κεραμιδίῳ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ληστῶν, οἱ Νάσος Ἰωάννου Λιάκος Χορμόβας καὶ Κωνστ. Σελιάμης ἀπεστάλησαν καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ληστὰς ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 5ην Ἀπριλίου καὶ μετέβησαν εἰς Σκάλαν Ὠρωποῦ, ὅπου εἶχον ἤδη προηγηθῆ οἱ λῃσταί, ὅπως προσπαθήσωσι καὶ πάλιν νὰ πείσωσι αὐτοὺς νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀμνηστείας. Καθὰ δὲ ἐβεβαίωσαν οἱ δύο πρῶτοι μετὰ πολλὰς προσπαθείας ὁ Τάκος ἐφάνη ὅτι ἐνέδιδε νὰ λάβῃ μόνον τὰ λύτρα, καὶ τοὺς ὑπεσχέθη νὰ τοὺς δώσῃ ὁριστικὴν ἀπάντησιν τὴν νύκτα· ἀλλὰ κατὰ τὴν 2—3ην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον μεταβὰς εἰς τὴν καλύβην εἰς ἣν ἐκοιμῶντο καὶ οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι τοὺς διέταξε ν' ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως καὶ ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς τρεῖς ἐπιστολὰς μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ τὰς δώσωσι εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως «καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἂν δὲν πραγματοποιηθῶσι μέχρι τῆς Τετάρτης 8ης Ἀπριλίου ὅσα γράφουσι, διότι θὰ κόψωσι τοὺς αἰχμαλώτους· συγχρόνως δὲ ἔδωσεν εἰς τὸν Νάσον Ἰωάννου ὡς ὡμολόγησεν καὶ ὁ ἴδιος καὶ τριάκοντα λίρας διὰ ν' ἀγοράσῃ τὰ ὅπλα τοῦ ἀποθιώσαντος στρατηγοῦ Χατζηπέτρου καὶ τὰ κομίσῃ πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του· ἀλλ' οἱ ἀπεσταλμένοι οὗτοι ἐπιτρέψαντες εἰς Ἀθήνας τὴν 5ην Ἀπριλίου δὲν ἐπανῆλθον εἰς Ὠρωπόν, διότι αἱ διαπραγματεύσεις ἔλαβον ἄλλην διεύθυνσιν.

Οἱ λῃσταὶ καὶ οἱ αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων (5ην Ἀπριλίου) οἱ λῃσταὶ μντέβησαν μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ θέσει Σκάλα τοῦ Ὠρωποῦ καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ δημάρχου Γ. Οἰκονομίδου εἰς τὴν οἰκίαν του· ἀφοῦ περιεποιήθη οὗτος καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ληστὰς προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς τελευταίους περὶ τοῦ ἀδυνάτου νὰ ἐπιτύχωσιν ἀμνηστείαν· ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ ἰδίως ὁ ἀρχιληστὴς Τάκος ἔμειναν ἀκατάπειστοι, τῷ παρετήρησαν δὲ ὅτι τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μετέβησαν ἕως τότε πρὸς διαπραγμάτευσιν ἦσαν ἀκατάλληλα, καὶ τὸν ἐπεφόρτισαν νὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ κομίσῃ ἐπιστολὰς αὐτῶν τε καὶ τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ δήμαρχος ἐνδοὺς καὶ εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν αἰχμαλώτων ἐδέχθη τὴν ἐντολὴν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀφιχθεὶς εἰς Ἀθήνας ἐνεχείρισε τὰς παραδοθείσας αὐτῷ ἐπιστολάς.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ συνταγματάρχου Θεαγένους καὶ τοῦ Νόελ

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις νὰ μεταβῇ πρὸς διαπραγμάτευσιν ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης μὲ ὡρισμένας ὁδηγίας καὶ ἀναχωρήσας τὴν ἐπιοῦσαν (7ην Ἀπριλίου) μετὰ τοῦ δημάρχου ἔφθασε περὶ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ χωρίον Μαρκόπουλον, τὴν αὐτὴν δ' ἑσπέραν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀφίκετο εἰς Σκάλαν τοῦ Ὠρωποῦ ἐκ Χαλκίδος καὶ ὁ Φρὰνκ Νοὲλ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀρχιληστοῦ Γ. Ἰωάννου Ἀρβανίτη καὶ τοὺς Π. Ζυγούρην καὶ Σταύρου Βελλογιάννη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

Τὰ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ συνταγματάρχου Θεαγένους ἰδοὺ πῶς ἀφηγεῖται ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς Ἔρσκιν ἐν ἐγγράφῳ του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Κλάρενδον.

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου φαίνεται ὅτι τὴν ἀποστολὴν τοῦ Θεαγένους ἐζήτησαν οἱ ἴδιοι πρέσβεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία εἰς τὴν θγιβερὰν ταύτην περίστασιν ἐκ λόγων ὑψίστης φιλανθρωπίας προκειμένου περὶ ζωῆς ξένων καὶ δὴ τοσοῦτον ἐπιφανῶν καὶ ἐπίσημον κατεχόντων θέσιν δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὰς ἑκάστοτε ὑποδείξεις τῶν πρέσβεων ἐπιδεικνύουσαν ἄμετρον ἐπιείκειαν καὶ συγκατάβασιν εἰς τοὺς αἱμοχαρεῖς ληστὰς καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀναλάβῃ μόνη αὐτὴ τὴν εὐθύνην τῶν γεγονότων.

Ὁ κ. Ἔρσκιν πρὸς τὸν λόρδον Κλάρενδων

Ἀθῆναι 9]21 Ἀπριλίου

Ὡς ἡ Ὑμετέρα Εὐγένεια θὰ παρατηρήσῃ ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων (τῶν πρὸς τὸν Ἔρσκυν ἐπιστολῶν τοῦ Ἔρμπερτ καὶ τοῦ Λόϋδ πρὸς τὴν σύζυγόν του) ἡ δυσχέρεια συνίσταται εἰς τοῦτο ὅτι οἱ μὲν λῃσταὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀμνηστείας ἢ τελείας χάριτος μετὰ ἐρημοδικίαν καὶ καταδίκην, ἡ δὲ Κυβέρνησις λέγει ὅτι ἡ μὲν ἀμνηστεία ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ δευτέρα ἀπαίτησις εἶνε ἔκνομος· διότι τὸ Στέμμα δὲν δύναται ν' ἀπονείμῃ χάριν ἐὰν μὴ ὁ κατηγορούμενος παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἁρμοδίου δικαστηρίου δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ παρ' αὐτοῦ, διατύπωσιν εἰς ἣν οἱ λῃσταὶ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον προτίθενται νὰ ὑποβληθῶσι.

»Ἐὰν οἱ λῃσταὶ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὰ ὑπέρογκα λύτρα, ἅτινα ἄλλως οἱ συλληφθέντες συνήνεσαν νὰ πληρώσωσιν ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσει ὁμήρους, οἱ ὁποῖοι θὰ συνοδεύσουν τὴν ληστρικὴν συμμορίαν μέχρι τῶν συνόρων ἢ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ ἤθελον εἶσθαι τελείως ἀσφαλεῖς. Ἀλλ' οὔτε ὁ Ἔρμπερτ, οὔτε οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κυβερνήσεως κατώρθωσαν νὰ πείσωσι τὸν Ἀρβανιτάκην εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὅρων τούτων. Ἐν μιᾷ τῶν προσφάτων πρὸς τὸν Ἔρμπερτ ἐπιστολῶν μου ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἀρχιληστήν, ὡσεὶ ἐκ μέρους του, ἐὰν εἶνε πρόθυμος νὰ καταλίπῃ τὴν Ἑλλάδα ἐπιβιβαζόμενος ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου· ἀλλ' ὁ κ. Ἔρμπερτ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμίαν ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν ἀρχιληστὴν διαθεσιν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν Ἑλλάδα».

Ἐπειδὴ οἱ Ἀρβανιταῖοι παρεπονέθησαν ὅτι οἱ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀποστελλόμενοι δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς ἀξιόχρεοι καὶ βαρύτητος ἄνθρωποι κατέπεισα (J persuaded) τὸν κ. Ζαΐμην ν' ἀποστείλῃ τὸν συνταγματάρχην Θεαγένην, ὑπασπιστὴν τοῦ στρατηγοῦ Τσῶρτζ ἄνδρα ὑψηλοῦ φρονήματος, ἀκριβῶς γινώσκοντα τὴν χώραν καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν ἀνθρώπων, μεθ' ὧν μέλλει νὰ διαπραγματευθῇ. Πρὶν ἢ ἀπέλθῃ ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης ἔλαβε τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ μου, καὶ ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἀφέθη αὐτῷ πλήρης ἄδεια, ὡς πρὸς τοὺς χορηγηθησομένους ὅρους, ἐκτὸς τῶν προειρημένων δύο, οὓς ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀποδέχθῃ. Καθόσον ἀφορᾷ πάντα τ' ἄλλα, ὁ κ Θεαγένης θὰ εἶνε διαλλακτικώτατος· ἔσχε δὲ τὴν ἄκραν καλωσύνην νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι αὐτὸς θέλει συνοδεύσει τοὺς ληστὰς ὡς ὅμηρος, ἅμα πεισθῶσιν οὗτοι ν' ἀπελευθερώσωσι τοὺς αἰχμαλώτους.

Ὁ κ. Θεαγένης ἀπῆλθε τῶν Ἀθηνῶν τὴν 7)19 ἱσταμένου, ἔφθασε τὴν αὐτὴν ἑσπέραν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ὠρωποῦ, εὑρὼν τοὺς ληστὰς ἐγκατεστημένους εἰς τρεῖς τῶν ἀρίστων οἰκιῶν τοῦ χωριοῦ τούτου, ἐν οἷς ἔθεσαν τοὺς αἰχμαλώτους των ἀπειλοῦντες ὅμως ὅτι θέλουσι τοὺς μεταφέρει εἰς Θεσσαλίαν, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐκτελέσει ἀμέσως τὰ αἰτήματα αὐτῶν. Παρὰ τὰς ἐγγράφους αὐτοῦ ὁδηγίας καὶ τὰς προφορικῶς ὧν ἐμνήσθην ἀνωτέρω, ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης θὰ ἔχῃ καὶ ἑτέρας ὁδηγίας ὧν ἐγκλείων μετάφρασιν καὶ δι' ὧνλαμβάνει τὴν ἄδειαν νὰ δηλώσῃ πρὸς τοὺς ληστὰς ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς ν' ἀπαγάγωσι τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ. Θὰ δοθῇ δὲ ἀρκετὸς καιρὸς πρὸς διαπραγμάτευσιν ἀλλὰ λίαν θετικῶς θὰ δηλωθῇ εἰς τοὺς ληστάς, ὅτι ἡ ἀτιμωρησία ἧς ἄχρι τοῦδε ἀπήλαυσαν, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἄνευ τέλους, ὅτι δὲ ὁ κ. Μινέρβας καὶ *) ἐγὼ δὲν κρίνομεν, ὅτι θὰ δικαιωθῶμεν ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐμμένῃ τοὐντεῦθεν εἰς τὴν διαλλακτικὴν πορείαν της, ἀφοῦ αὕτη ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ χειμὼν εἶνε τόσον δυσφόρητος, ὥστε φοβοῦμαι μὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἡμέρας τε καὶ νύκτας καὶ κάθυγρα τὰ ἐνδύματα ἔχοντες ὑποβληθῶσιν εἰς δεινὰς στερήσεις καὶ οὕτω ἀκουσίως πεισθῶμεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αὐστηρότερον ὕφος πρέπει ν' ἀντιταχθῇ εἰς τοὺς ληστάς. Ὁ κ. Ζαΐμης ἐβεβαίωσεν τὸν Ἰταλὸν συν· δελφόν μου καὶ ἐμὲ ὅτι ὑπὲρ τοὺς 600 στρατιώτας συνήχθησαν εἰς τὰ γειτονικὰ τοῦ Ὠρωποῦ μέρη καὶ ὅτι μολονότι οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι πρόθεσιν νὰ προκαλέσωσι σύγκρουσίν τινα, ἔχουσιν ὅμως πλήρη τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῶσι βίαν, ἐὰν ἡ χρῆσις αὐτῆς καταστῇ ἀτυχῶς ἀπαραίτητος, ὅπως προληφθῇ ἡ ἀπόδρασις τῶν ληστῶν καὶ τῶν αἰχμαλώτων αὐτῶν.

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Ἰδοὺ ἤδη καὶ αἱ ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας οἱ ἀτυχεῖς αἰχμάλωτοι ἔγραψαν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς τόσον ἀγρίως τερματισθείσης ζωῆς των, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ληστρικῶν ἀπειλῶν. Παρ' ὅλην τὴν βίαν καὶ τὸν κίνδυνον εἰς τὰς ἐπιστολὰς διαλάμπει ὁ ὑπερήφανος καὶ ἀξιοπρεπὴς χαρακτὴρ τῶν Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι μολονότι ἡ κεφαλή των ἦτο ἐπὶ πίνακι δὲν ἐδίσταζον, ὡς θὰ ἴδωσιν εἰς τὴν συνέχειαν τῶν ἐπιστολῶν καὶ νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς κωμῳδίαν τὰς παραλόγους ἀξιώσεις παρὰ τῶν αἱμοχαρῶν ληστῶν.

Ὁ κ. Ἔρμπερτ τὸν κ. Ἔρσκιν

(16 Ἀπρίου). Πλησίον τοῦ Ὠρωποῦ.

Εὐχαριστῶ ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ ἣν ἔλαβον πρὸ μιᾶς ὥρας. Φοβοῦμαι ὅτι τὰ πράγματα δὲν βαίνουσι καλῶς. Ὁ Ἀρβανιτάκης ὁ διαλεγόμενοις τοῖς ἀπεσταλμένοις ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των ἀπήτησε νὰ γράψω ἡμῖν ὅσα καὶ πρότερον, ὅτι δηλαδὴ ἐὰν δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν μὴ λάβῃ καὶ λύτρα καὶ ἀμνηστείαν δὲν θὰ ἀπολύσῃ ἡμᾶς ἀλλὰ θὰ πράξῃ τὸ ἄλλο πρᾶγμα. Δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ ὁμιλήσῃ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἀλλὰ θέλει νὰ γράψω ἐγὼ τ' ἀνωτέρω. Διὰ τῆς ἀμνηστείας αὐτὸς ἐννοεῖ ἐγγύησιν ὅτι αὐτὸς καὶ ἡ συμμορία του δὲν θὰ ἐνοχληθῶσι διὰ τὰ παρελθόντα ἀδικήματά των. Δὲν ὡμίλησα πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους, ἐπειδὴ δὲν μοῦ ἐπετράπη τοῦτο· ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἐὰν ἔχωσι τὴν δύναμιν νὰ τῷ ἐξηγήσωσι τὰ πάντα αὐθεντικῶς. Εἴπατε ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ τοὺς ἔδιδε τὴν χάριν ἐὰν ἐδικάζοντο ἐν Ἀθήναις. Αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι δυνατὸν νὰ δικασθῶσιν ἀπόντες καὶ νὰ τύχωσι τῆς χάριτος. Νομίζω ὅτι δὲν δύναται ὁ Βασιλεὺς νὰ γραψῃ ἐπιστολὴν πρὸς ὑμᾶς ἢ τὸν Μινέρβα ὑποσχόμενος αὐτοῖς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ποινῆς διὰ παρελθόντα ἀδικήματα.

»Τὸ κατ' ἐμέ, ἐὰν μὴ ἐπέμενεν ὁ ἀρχιληστὴς ἡ συμμορία θὰ ἐδέχετο τοὺς προταθέντας ὅρους. Ὡς διάκεινται τὰ πράγματα. ἀγνοῶ τί αὐτὸς θὰ πράξῃ, ἀλλὰ μακρὸν χρόνον δὲν μένει ἐνταῦθα, λέγει ὅτι θὰ περιμένῃ ἐδῶ ἢ ἐν τοῖς περιχώροις ἐπί τινας ἡμέρας, ἕως οὗ λάβῃ ἀπάντησιν.

Γινώσκομεν ὅτι ἔχει ἰδιαιτέραν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς ταύτην νομίζω ρυθμίζει τὰς πράξεις. Πρὸς τὸ παρὸν διακείμεθα ὀπισοῦν καλῶς.

Ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι θὰ κινηθῶμεν. Ὁ ἀρχιληστὴς λέγει ὅτι αὔριον θὰ πορευθῇ εἰς τὴν λειτουργίαν μεθ' ὅλης τῆς συμμορίας του· τώρα μὲν λέγεται ὅτι καὶ εἰς ἡμᾶς· θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ὑπάγωμεν τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο λίαν παράδοξον· ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι θὰ λάβωμεν ἄδειαν. Σήμερον ἦλθεν ὁ ἱερεὺς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀρχηγὸν ἀλλὰ δὲν ἦτο λίαν διασκεδαστικός. Δὲν φρονῶ ὅτι εἴμεθα λίαν δυστυχεῖς, μολονότι τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν πάρα πολὺ καλά. Ὁ ἀρχιληστὴς λέγει ὅτι θ' ἀπέρριπτε τὸ τυφέκιόν του ἐὰν ἐτύγχανεν ἀφέσεως. Μετὰ τὴν ἄφιξίν τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολῶν εἶνε σκληρός, ἄλλως δὲ ἀγαπητὸς καθὼς ὅλη ἡ συμμορία. Ἠγωνίσθη πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ ἐτραυματίσθη ἐν Θεσσαλίᾳ τὸ 1867, ἀλλ' ὀλίγον φροντίζει περὶ φιλοπατρίας.

Ὁ κ. Ἔρμπερτ πρὸς τὸν κ. Ἔρσκιν

Ὠρωπός. Κυριακή. Ἀπρίλιος.

»Δὲν γράφω ὅπως ἀγγείλω νεώτερόν τι, ἐπειδὴ οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν· ἀλλ' ὁ δήμαρχος πρὸς ὃν ἅπαντες σήμερον ἐπορεύθημεν παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρβανιτάκη νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἀθήνας καὶ διασαφήσῃ τὰ πράγματα, ἐπειδὴ ὡς λέγει ὁ ἀρχιληστὴς οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεσταλμένοι οὐδεμίαν εἶχον βαρύτητα.

»Ἐνδιαφερομένου πολὺ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ μακρὸν πρὸς τὸν Ἀρβανιτάκην συνδιαλεχθέντες παρεκαλέσαμεν αὐτὸν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ληστοῦ· ἵνα δὲ μὴ θεωρηθῇ ἴσως ὡς συνένοχος τῶν ληστῶν τοῦ ἔδωκα ὀλίγας γραμμὰς πρὸς τὸν Βαλαωρίτην μηνύων τὰ γενόμενα.

»Ἐναγωνίως περιμένομεν τὸν Διονύσιον· πιθανὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ταύτην τὴν ἑσπέραν. Ἐὰν ἀκούσωμέν τι νέον θὰ τὸ ἀναγγείλωμεν. Αἱ γραμμαί μου αὗται ἐξηγοῦσι τὴν πορείαν ἣν ἐπιχειρεῖ ὁ δήμαρχος κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀρβανιτάκη, καὶ ἥτις ὑπαγορεύθη ἐξ ἁπλῆς φιλανθρωπίας.

»Φοβοῦμαι ἐὰν μὴ ταχέως τραπῶσι τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ βέλτιον, ὁ Βοὺλ θὰ πάθῃ. Ἄλλως τε δὲ οἱ λῃσταὶ μᾶς περιποιοῦνται καὶ θὰ μᾶς περιποιηθῶσιν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς ὁ ἀρχηγὸς πιστεύει καὶ πέποιθεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ τῷ χορηγήσῃ ἀμνηστείαν ἢ ἄφεσιν τῶν πρώτων ἀδικημάτων, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα πρὸς ὃ ὅμως οὐδένα αἰσθάνονται σεβασμόν».

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ.— Ἄλλαι ἐπιστολαὶ τῶν αἰχμαλώτων.— Πῶς κρίνουν τοὺς ληστάς. — Πῶς προβλέπουν τὴν τύχην των.— Στιγμαὶ ἐλπίδων ζωῆς καὶ θανασίμου ἀγωνίας ! — Ὁ Θεαγένης καὶ ὁ Νόελ ἐν μέσῳ τῶν ληστῶν — Αἱ διαπραγματεύσεις.—Ὁ Τάκος ἄκαμπτος. —Κακὰ προμηνύματα.

—

Μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἀφηγήσεως θὰ δημοσιευθοῦν καὶ αἱ φωτογραφίαι τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν φονευθέντων καὶ συλληφθέντων ληστῶν.

—

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Τὰ προηγούμενα φύλλα τὰ περιέχοντα τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν τραγῳδίαν τοῦ Δείλεσι δίδονται δωρεὰν ἐκ τῶν γραφείων μας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσι πλήρη τὴν σειρὰν τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου γεγονότος.

*) Σ. Σ.—Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτής.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Προτιμότερον ν' ἀρνῆσαι μειδιῶν ἢ νὰ ἐκτελῇς δυσθύμως.

* * *

Ἡ καλὴ σύζυγος εἶνε τὸ πηδάλιον τῆς ἠθικῆς.

* * *

Ὁ ἔρως καὶ ἡ πολιτικὴ φονεύουν τὴν φιλίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ
Καπνέμπορος (Χαυτεῖα)
Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ εἴδη τῶν καπνῶν καὶ σιγαρέττα.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ—Ο ΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΙΟΝΟΣΤΕΦΕΣ ΠΗΛΙΟΝ

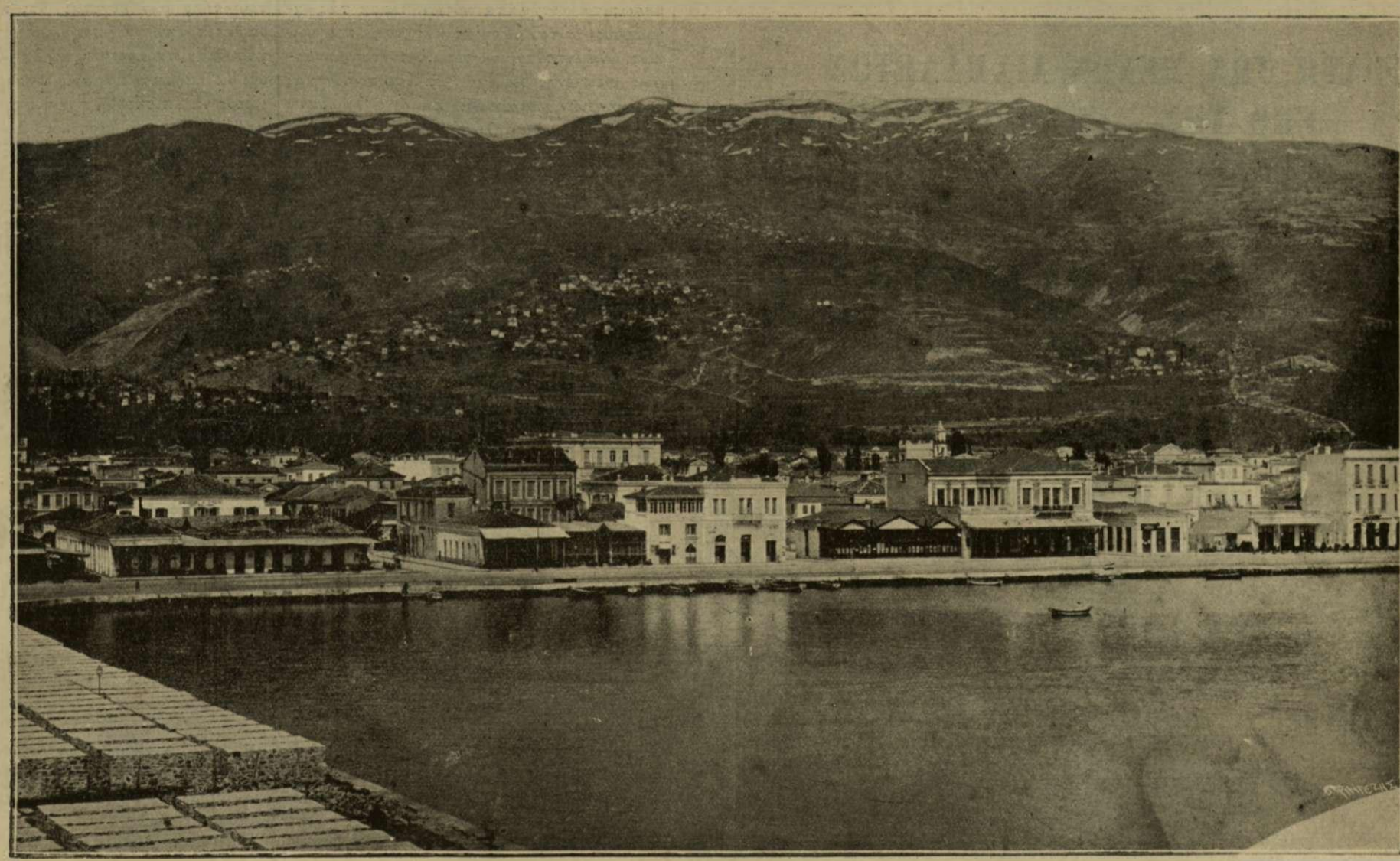

Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἄλπεις ! Αἱ ὡραιότεραι Ἄλπεις ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ χιονοστέφανον τὸ ὁλόδροσον, τὸ μυρόβλητον, τὸ πάγκαλον Πήλιον ! Ἴδετε τὴν ἀρχαίαν κοιτίδα θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ ἡρώων ! Πῶς ἀνατείνει πάντοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὰς αἰθερίας κορυφάς του ! Ἀπὸ τὰ σπλάγχνα του τὰ ἐκχειλίζοντα ἀπὸ σφρῖγος ζωῆς καὶ χυμοὺς αἰωνίου ἔαρος ἐκπηδᾷ ἀστείρευτος καὶ κρυσταλλίνη ἡ πηγὴ τῶν θαυμασίων τοῦ Πηλίου χωρίων ! Χωριά, κῶμαι καὶ κωμοπόλεις μαγευτικαί, πολιτισμέναι τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, λουόμεναι εἰς τὸ ἁγνὸν φῶς τῆς Ἑλληνικῆς χριστιανικῆς πίστεως, παλλόμεναι εἰς τὸν παλμὸν ἀδόλου Ἑλληνικῆς καρδίας.

Καὶ ὁ Βόλος κάτω εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πηλίου ἁπλοῦται λευκὸς, ὡραῖος, εὔρωστος, ὑπερήφανος, ἀθάνατον δημιούργημα τῶν Πηλιορειτῶν, καύχημα τοῦ δαιμονίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ! Ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀθλιότητα τῆς γενικῆς κακοδιοικήσεως, ὁ Βόλος ἐβλάστησε πλήρης ζωῆς, λάμπων εἰς κάλλος, φερόμενος ραγδαίως εἰς πρόοδον καὶ πολιτισμόν. Μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ὁ Βόλος σήμερον εἶνε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν Ἑλληνικῶν μεγαλοπόλεων καὶ λόγῳ πληθυσμοῦ καὶ λόγῳ οἰκονομικῆς ἀκμῆς καὶ ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ζωῆς καὶ γεωργικῆς κινήσεως. Προνομιοῦχος δὲ σχεδὸν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν φυσικῶν καλλονῶν μὲ τὰ μῦρα τοῦ Πηλίου καὶ τὰς αὔρας τοῦ Παγασητικοῦ. Τιμὴ εἰς τοὺς κατοίκους του, τοὺς φιλοπροόδους καὶ φιλοπόνους, τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἰμνητὰς τῆς θεᾶς ἐργασίας καὶ ἀκραιφνῶς φιλοπάτριδας !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

Ὁ Νομάρχης Μαγνησίας

Εἷς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Ἐγκυκλοπαιδικώτατα μαρφωμένος μὲ βαθεῖαν τὴν συνείδησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἀβρότατος τοὺς τρόπους καὶ εὐπροσήγορος—Ὁ κ. Γεώργιος Παγανέλης, ὁ Νομάρχης Μαγνησίας. Μορφὴ συμπαθέστατα γνωστὴ καὶ ἐν Σύρῳ ὁπόθεν κατάγεται καὶ τὴν ὁποίαν δὶς ἀντεπροσώπευεν ὡς βουλευτὴς καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ὅπου ἐκλήθη νὰ διοικῇ εἰς τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν βαθμίδα. Ὁ Βόλος ηὐτύχησε νὰ εὕρῃ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γ. Παγανέλη τὸν Νομάρχην τὸν μετὰ εἰλικρινοῦς στοργῆς πρόθυμον καὶ δυνάμενον καὶ ν' ἀντιληφθῇ καὶ νὰ προαγάγῃ καὶ ἐξυπηρετήσῃ τὰ μεγάλα τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου συμφέροντα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε μόνον τοῦ Βόλου, καὶ τοῦ Πηλίου, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Θεσσαλίας συμφέροντα. Διότι ὁ Βόλος μὲ τὴν ἀκατάσχετον εἰς πρόοδον καὶ μεγάλυνσιν ὁρμήν του, διὰ τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητος τῶν κατοίκων του εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς καὶ γεωργικὸς ὀφθαλμὸς τῆς ἐριβώλακος Θεσσαλίας καὶ ἐν ἀπὸ τὰ καυχήματα τῆς ἑλληνικῆς δημιουργικῆς ἐργασίας. Ἡ «Ἀλήθεια» χαίρει σήμερον παραθέτουσα μετὰ τῆς γραφικῆς ἀπόψεως τοῦ Βόλου καὶ τοῦ χιονοστεφοῦς Πηλίου καὶ τὴν συμπαθῆ εἰκόνα τοῦ Νομάρχου Μαγνησίας κ. Γ. Παγανέλη.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἐπιβλητικὴ φυσιόγνωμία τοῦ Βόλου

Ὁ κ. Δ. Κοσμαδόπουλος ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν αὐτοδημιουργήτων τραπεζικῶν φυσιογνωμιῶν. Ὡρμήθη ἀπὸ μικρῶν καὶ τόσον μικρῶν, ὥστε δυσκόλως καὶ ὁ αἰσιοδοξότερος θὰ ἐμάντευε τὴν σημερινὴν ἐξέλιξίν του.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀντέγραψε τὸν ἀείμνηστον Πεσμαζόγλου χωρὶς αὐτὴ ἡ ἀντιγραφὴ νὰ μαρτυρῇ ἔλλειψιν ἰδίας πρωτοτυπίας εἰς τὸν ἀντιγραφέα, ὅστις δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὸ πρωτότυπον, ἀφοῦ καὶ τοῦτο συνεδημιουργήθη μετ' αὐτοῦ !

Ὀλίγοι ἐνθυμοῦνται τὸ πρὸ εἰκοσαετίας ἀργυραμοιβεῖον, τὸ ὁποῖον ἄκαμπτος ἐργασία καὶ ἀδαμαντίνη τιμιότης μετεμόρφωσεν βαθμηδὸν εἰς τὸν ἐπίζηλον τῆς σήμερον Τραπεζικὸν οἶκον.

Τώρα πλέον ὁ κ. Κοσμαδόπουλος εἶνε ὁ ἐκλεκτὸς τραπεζίτης τοῦ Πηλίου, ὁ συμπαθὴς φίλος τῶν συναλλασσομένων Βολιωτῶν καὶ Πηλιορειτῶν ὁ περιζήτητος ταμίας παντὸς σοβαροῦ σωματείου, ὅπως τοῦ πρωτεύοντος ἐν δράσει καὶ σημασίᾳ Ἐμπορικοῦ τοῦ Βόλου Συλλόγου.

Ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκογενειάρχης ὑπῆρξεν ἀληθὴς πατὴρ ὁ κ. Κοσμαδόπουλος φροντίζων νὰ δώσῃ τὰ τελειότερα ἐπιστημονικὰ καὶ οἰκονομολογικὰ φῶτα εἰς τοὺς δύο υἱούς του καὶ μέλλοντας συνεργάτας.

ΔΗΜ. ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τραπεζίτης ἐν Βόλῳ

Ἡ Τράπεζα Κοσμαδοπούλου ἰσόγειος, προσιτοτάτη εἰς τὸν λαὸν στεγάζεται ἐντὸς ὀλίγου ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὑπὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἄρχεται ἀνεγειρόμενον. Διατρέξασα πλέον τὴν περίοδον τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀνδρότητος καὶ δικαιώματι πλέον καὶ δι' ἐξωτερικοῦ τύπου εἰσέρχεται εἰς τοὺς τραπεζικοὺς παλαιστὰς τῆς πρώτης γραμμῆς στιγοζομένη ὑπὸ τὸ κτίριον ἐκεῖνο ἐπὶ τῆς μετόπης τοῦ ὁποίου ἡ καταλληλοτάτη τῶν ἐπιγραφῶν θὰ εἶνε

«ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΣΤΕΜΜΕΝΩΝ

Βασίλισσα ἀγοραασθεῖσα ἀντὶ 2000 φράγ.

Ἡ βασίλισσα αὐτὴ εἶνε ἡ Κεδιβῖνα τῆς Αἰγύπτου, Κιρκασία ἐξόχου καλλονῆς. Ταύτην εἶχεν ἀγοράσῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κεδίβου ἀντὶ ποσοῦ μικροτέρου τῶν δισχιλίων φράγκων. Ὁ Κεδίβης ἐνυμφεύθη ταύτην θελγηθεὶς ἀπὸ τὰς χάριτας τῆς ἄλλοτε σκλάβας. Σημειωτέον ὅτι ἡ Κεδιβῖνα δὲν εἶνε μία ἐκ τῶν πολλῶν βασιλισσῶν τοῦ χαρεμίου τοῦ Ἀντιβασιλέως. Διότι ὁ Ἀββᾶς Β' καθὼς ὁ πατήρ του, ἄνθρωποι φιλοπρόοδοι εἰσαγαγόντες πλείστας ἐκπολιτιστικὰς καινοτομίας εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἂν καὶ μωαμεθανοὶ δὲν ἔχουσι χαρέμι καθὼς ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας. Ἡ Κεδιβῖνα εἶνε ἡ μόνη σύζυγος τοῦ Ἀββᾶ Β' ὅστις εἶνε περιπαθῶς ἀφοσιωμένος εἰς τὴν περικαλλῆ Κιρκασίαν ἡ ὁποία τὸν ἔκαμε πατέρα πέντε θελκτι-

κῶν θυγατέρων καὶ ἑνὸς εὐέλπιδος υἱοῦ.

Ὁ τυχερὸς ἀριθμὸς τοῦ Ἐδουάρδου

Ὁ ἀριθμὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἐδουάρδος θεωρεῖ τυχερὸν εἶναι ὁ 9. Καὶ οἱ δύο γονεῖς του ἐγεννήθησαν τὸ 1819—αὐτὸς ἐγεννήθη τὴν 9ην ἑνὸς μηνός, ἐνυμφεύθη τὸ 1863 οὗτινος τὰ δύο πρῶτα καὶ τὰ δύο τελευταῖα ψηφία σχηματίζουν 9. Ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τὸ 1901, ἐπρόκειτο νὰ στεφθῇ βασιλεὺς τὴν 27ην οὗτινος ἀριθμοῦ τὰ ψηφία ἀποτελοῦσι 9 καὶ πάλιν ὅτε πραγματικῶς ἐστέφθη ἦτο 9 Αὐγούστου!

Ἡ ἀνθηρότης τῆς Βιλελμίνης

Ἐλέχθη ὅτι ἡ βασίλισσα Βιλελμίνη ἔχει γηράσει τελευταίως καὶ ἔχασε τὴν δροσερότητα ἐκείνην τῆς ὄψεως ἡ ὁποία τὴν κατέστησε λατρευτὴν εἰς τοὺς ὑπηκόους της. Κατά τινα ἀγγλικὴν ἐφημερίδα φαίνεται ἀπεναντίας ὅτι ἡ Γουλιελμίνη οὐδέποτε εἶχε τὴν σημερινὴν ἀνθηρότητα παρὰ τὴν θλίψιν διὰ τὴν μὴ ἀπόκτησιν ἑνὸς διαδόχου. Ἡ νεαρὰ βασίλισσα καταγίνεται εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις αἱ ὁποῖαι προσθέτουσι χάριν εἰς τὸ ἀνάστημά της καὶ ἐπιμελῶς φροντίζει διὰ τὴν εὐεξίαν της. Λέγεται προσέτι ὅτι πέρνει καὶ λουτρὰ λεμονιοῦ περὶ ὧν ἄλλοτε ἐγράψαμεν ὡς συνειθιζόμενα εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας. Τὸ λουτρὸν αὐτὸ καθὼς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας λαμβάνεται ὡς ἑξῆς: Τεμαχίζονται πέντε λεμόνια τὰ ὁποῖα ἀφίνονται νὰ μουσκέψουν μισὴν ὥραν εἰς δοχεῖον ὕδατος. Ἔπειτα προσθέτουν τὸ νερὸ τοῦ λεμονιοῦ εἰς τὸ νερὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ ἀνακατεύουν τὸ ὅλο μὲ δύναμιν.

Ἡ συνέχεια τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Γ. Λαμπάκη περὶ τοῦ κατὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἐπισυμβάντος σκότους εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μετ' ἀνεκδότων εἰκόνων τῆς Σταυρώσεως ἐξ ἀρχαίων κειμένων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΟΡΥΦΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριάδος Γερμανὸς Μαυρομμάτης ἀνὴρ εὐρυτάτης ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, ἐγεννήθη ἐν Ψαρροῖς τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1869. Εἶνε ὁ νεώτερος τῶν ἀρχιερέων Ἑλλάδος. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Χίῳ καὶ εἶτα ἐνεγράφη φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ, ἐξελθὼν δὲ ὡς ἀριστοῦχος διετέλεσεν ἐπὶ ἑπταετίαν ὁλόκληρον Πατριαρχικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Καίρῳ ἐπὶ Σωφρονίου ἔνθα διεκρίθη πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Φωτίου. Μετὰ ταῦτα διωρίσθη Ἱεροκῆρυξ Δημητριάδος κατὰ τὸ 1900 καὶ ἐπὶ 5ετίαν ὁλόκληρον διατελέσας τοιοῦτος ἔσπειρε τὸν σπόρον, ὃν μετὰ ταῦτα προώρισται νὰ θερίσῃ ἀποκτήσας τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας λατρευόμενος κυριολεκτικῶς παρὰ πάντων. Ὁπότε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1906 ἠκούσθη ὅτι ὁ λαοφίλητος Ἱεροκῆρυξ μετετέθη εἰς Καρδίτσαν ἐξηγέρθη ἡ ἐπαρχία σύσσωμος, ἀλλὰ ἦτο προωρισμένον ν' ἀπέλθῃ ἵνα ἐπανέλθῃ ὡς Ποιμενάρχης.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

κ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Εἰς Πύργον δὲ ἔνθα μετὰ παρέλευσιν ἔτους μετετέθη ἐκ Καρδίτσης τῇ ἀπαιτήσει τοῦ τότε Ὑπουργοῦ κ. Στεφανοπούλου ὁ ὁποῖος ἐξετίμησε τὸν ἄνδρα καὶ ἤθελε νὰ διορίσῃ αὐτὸν Ἱεροκήρυκα τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος καὶ ἐκεῖθεν πλέον ἀφοῦ ἐδοκιμάσθη τόσον σκληρῶς καὶ ἀπέτυχε ἀπὸ τὰς ἐπισκοπὰς Φθιώτιδος, Τρίκκης καὶ Στεγῶν καὶ Θήρας εἰς ἃς εἶχε προταθῇ, αἴφνης ἠκούσθη ὁ θανατος τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Δημητριάδος Γρηγορίου Φουρτουνιάδου, διάδοχος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁ Γερμανὸς Μαυρομμάτης κοινῇ ψήφῳ καὶ οὕτω ἐξεπληρώθη εἷς πόθος τῶν Θετταλομαγνήτων.

Ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἅμα τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον Δημητριάδος προσέλαβεν ὡς βοηθὸν καὶ ἀντιπρόσωπόν του τὸν μεθ' οὗ στενώτατα συνεδέετο πρὸ πολλοῦ δι' ἀρρήκτου φιλίας εὐρυμαθῆ κληρικὸν καὶ σεμνοπρεπῆ ἐξ Ἀργαλαστῆς τοῦ Πηλίου καταγόμενον Παπαϊωάννην Ἀτέσην Οἰκονόμον τελειόφοιτον τῆς Ἐκκλ. Ριζαρείου σχολῆς. Ὡς ἰδιαίτερόν του δὲ Γραμματέα τὸν εὐγενῆ εὐπροσήγορον καὶ νεαρὸν Ἱεροδιάκονον Ξενοφῶντα Ἀτέσην, υἱὸν τοῦ ἀντιπροσώπου του, μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του ὁ Σεβασμιώτατος Γερμανὸς διεκρίθη ἀμέσως μετὰ ζήλου ἐνθέρμου ἐργαζόμενος ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν Μοναστηριακῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του καὶ ἀνυψώσεως τοῦ καταπεπτωκότος γοήτρου τοῦ κλήρου, διὸ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ ἑξαετίαν ὁλόκληρον δὲν θὰ προβῇ εἰς χειροτονίαν ἱερέων, καθόσον ὁ ἀοίδιμος προκάτοχός του ὑπερεπλήρωσεν ἁπάσας τὰς θέσεις καὶ τοῦτο ἵνα ἀραιούμενοι σὺν τῷ χρόνῳ δυνηθῶσι νὰ ζήσωσι ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνέτως. Ἔνθερμος δὲ ὑποστηρικτὴς τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ὤν καὶ λάτρης ἀνέλαβε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὸ καὶ διεκρίνεται μεταξὺ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἐπισκοπή του εἶνε τὸ ἐντευκτήριον τῶν λογίων καὶ πᾶς εἰσερχόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπισκοπῆς του εὑρίσκει ἀνθρώπους ἐπροσηγόρους, τόν τε ρηθέντα Γεν. Ἐπίτροπόν του καὶ Διευθυντὴν τῶν Γραφείων του ὡς καὶ τὸν Γραμματέα του, ἐργαζομένους μετὰ ζήλου ἀόκνως ἵνα τοὺς πάντας εὐχαριστήσωσι. Τοὺς δὲ Ἱερεῖς του ὁ Σεβ. ἀγαπᾷ ὅλους ἐξ ἴσου καὶ νουθετεῖ τακτικά, καλῶν αὐτοὺς κατὰ περιόδους εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΠΡΙΑΚΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Η ΠΑΛΑΙ ΚΑΙ ΝΥΝ ΚΥΠΡΟΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ Ἰούνιος (τοῦ Συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας».

Κατετέθη πρὸ πολλοῦ ἤδη ὡς γνωστὸν ὁ θεμέλιος λίθος καὶ ἤδη δραστηρίως προχωροῦν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου κατὰ τὸ κομψὸν Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ σχέδιον τοῦ Ἕλληνος μηχανικοῦ κ. Μπαλάνου.

Τὸ κτίριον ὑπολογίζεται ὅτι θὰ τελειώσῃ ταχέως διὰ νὰ στεγάσῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ προγονικοῦ μεγαλείου τοὺς ὁποίους, ὡς πᾶσα Ἑλληνικὴ γωνία, ἀφθόνους ἐγκλείει τὸ Κυπριακὸν ἔδαφος καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε ἡ τριακονταετὴς Ἀγγλικὴ διοίκησις ἐπέδειξε βάρβαρον περιφρόνησιν πλήν, ἐννοεῖται, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ συληθῶσιν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου.

Μακρὸν ἐδέησε νὰ διεξαγάγωσιν ἀγῶνα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὅπως ἀναγκάσωσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ προστατεύσῃ τὰς ἀρχαιότητας αἵτινες ἐπωλοῦντο φανερὰ καὶ πολλοὺς ἐπλούτιζο. καὶ οἱ ἀγῶνές των ἐστέφθησαν τέλος ὑπὸ μερικῆς τοὐλάχιστον ἐπιτυχίας.

Ἤδη αἱ Κυπριακαὶ ἀρχαιότητες προστατεύονται ὑπὸ αὐστηροῦ νόμου καὶ δὲν θὰ ἐξάγωνται κατὰ σωροὺς ἐκ τῆς Νήσου πλέον ἀλλὰ θὰ στεγάζωνται ὑπὸ κομψὸν καὶ εὐπρόσωπον οἴκημα καὶ μόνον τὸν πολλαπλασιασμόν των θὰ ἀργήσωμεν ἴσως νὰ ἴδωμεν διότι ἀτυχῶς οὐδεὶς Κύπριος μέχρι τοῦδε κατέγεινε συστηματικῶς εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς πατρίδος του, οἱ δὲ κ. κ. Εὐστάθιος Κωνσταντινίδης καὶ Σῖμος Μενάρδος ἐρασιτεχνικῶς πως ἀσχοληθέντες εἰς αὐτήν, στεροῦνται τῶν μέσων ὅπως συμβάλωσιν εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῆς.

* * *

Ἐν Κύπρῳ οὐδεμία ἐγένετο ποτὲ συστηματικὴ καὶ πρὸς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς ἀνασκαφή· διότι πᾶν ἄλλο ἢ ἀνασκαφαὶ δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν αἱ συλήσεις τῶν τάφων τοῦ Ἰδαλίου τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἄλλων ὑπὸ τοῦ Ρίχτερ καὶ Τσενόλα οἵτινες ἐθησαύρισαν δι' αὐτῶν πλουτίσαντες ξένα Μουσεῖα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία δὲν νομίζει ἄραγε εὔλογον νὰ ἐπεκτείνῃ μέχρι τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης γωνίας τὰς ἐργασίας της ἐπωφελουμένη μάλιστα τῶν φιλελληνικῶν διαθέσεων τοῦ νῦν Μεγάλου Ἀρμοστοῦ Σὲρ Καρόλου Κίγκ-Χάρμαν;

Ἡ Πάφος, ἡ Ἀρσινόη, τὸ Κούριον, ἡ Ἀμαθοῦς, τὸ Κίτιον, ἡ Σαλαμίς, οἱ Σόλοι ἡ Ταμασὸς καὶ τόσαι ἄλλαι πόλεις εἰς ἃς ἤκμασε τόσον ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς θὰ σκιρτήσωσι ἀναμφιβόλως ἐκ χαρᾶς ὅταν αἰσθανθῶσιν εἰς τὰ σπλάγχνα των εἰσδύουσαν τὴν Ἑλληνικὴν

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Βυζαντιακοὶ ἀργυροῖ δίσκοι ἐπὶ ἐκτύπου τοῦ 8 μ. Χ. αἰῶνος. *(Ἴδε σχετ. ἄρθρον)*

σκαπάνην μετ' εὐλαβείας ἀναζητοῦσαν τοὺς προγονικοὺς θησαυρούς.

Καὶ φανταζόμεθα ὁποῖοι θησαυροὶ προμηκυναϊκῆς, Φοινικικῆς καὶ Ἑλληνικῆς τέχνης θὰ κρύπτωνται εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς «Μακαρίας» νήσου ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐπὶ χιλιετηρίδα ὅλην ἡ Κύπρος ἦτο ὁ ἐνδιάμεσος σταθμὸς δι' οὗ ὁ Ἀσιατικὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἐπέδρασαν ἐπ' ἀλλήλων.

* * *

Ἐλλ' ἐὰν ἡ Κυπριακὴ γῆ ζηλοτύπως κρύπτει εἰς τοὺς κόλπους της τοὺς θησαυροὺς τοῦ ἀρχαίου κόσμου πανταχοῦ ὅμως αὐτῆς προβάλλουν τὰ μνημεῖα καὶ λείψανα *τῆς Μεσαιωνικῆς αὐτῆς ἀκμῆς.*

Καὶ τῆς μὲν Βυζαντινῆς ἐποχῆς τὰ λείψανα κεῖνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐρειπωμένα ὑπὸ τῶν πολέμων, τῶν δῃώσεων καὶ πρὸ πάντων τῶν φοβερῶν σεισμῶν οἵτινες τότε κατηρήμωσαν τελείως τὴν νῆσον, τινὰ δέ, καὶ πρὸ πάντων ἐκκλησίαι, ἔχασαν πᾶσαν αὐτῶν τὴν αἴγλην διὰ μεταγενεστέρων ἀπειροκάλων ἐπιδιορθώσεων ὡς ὁ ἐν Καρπασίῳ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Ἁγ. Συνεσίου, οὗ εἰκόνα ἐπιφυλαττόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἰδέαν τοῦ ἀμυθήτου πλούτου ὅστις κεῖται θαμμένος διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τέχνην ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Βυζαντινῶν πόλεων τῆς Κύπρου, δίδουσι πλὴν ἄλλων οἱ ἐξαισίας τέχνης *ἀργυροῖ δίσκοι* οἱ πρό τινος εὑρεθέντες ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Λαμπούσης ὧν παραθέτομεν τὰς σχετικὰς εἰκόνας.

Οἱ δίσκοι οὗτοι ἐξήχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοκαπήλων Σεβαζιὰν καὶ Δίγηλη καὶ ἐπωλήθησαν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν Ἀμερικανὸν Κροῖσον Πιερπὸν Μόργαν ἀντὶ τοῦ κολοσσιαίου ποσοῦ τῶν 32.000 λιρῶν ἤτοι 800.000 φρ. Μεταξὺ ὅμως τῶν δύο τούτων ἀρχαιοκαπήλων διεξάγεται εἰς τὰ μικτὰ Δικαστήρια τοῦ Καΐρου δίκη, καθ' ἣν ὁ Δίγηλης ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ πρώτου τὸ 1)4 τῶν ἀνωτέρω κερδῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀργυρῶν δίσκων.

Κ. Ε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ διέπραξε μέγιστον πολιτικὸν σφάλμα μὴ θελήσας εἰς τὸ μεταρρυθμισθὲν ὑπουργεῖον νὰ συμπεριλάβῃ τὸν κ. Θ. Λιμπρίτην. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Τυρνάβου δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον ἐπὶ θυσίᾳ τῶν ἰδεῶν του, αἱ ὁποῖαι εἶνε καὶ ἰδέαι τοῦ Ἔθνους ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν μόρφωσιν τῆς χώρας. Μὴ ἀποδεχόμενος ὁ κ. Θεοτόκης τὰς ἰδέας ταύτας ὡς βάσιν τῆς στρατ. ἀνορθώσεως καὶ δημιουργίας ἐξακολουθεῖ νὰ κτίζῃ τὸ στρατιωτικόν του οἰκοδόμημα ἐπὶ τῆς ἄμμου—παρ' ὅλας τὰς προμηθείας ὅπλων καὶ πυροβόλων τὰ ὁποῖα μόνα δὲν συγκροτοῦσι τὸν ἀξιόμαχον στρατὸν—ἕτοιμον νὰ καταρρεύσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων σκοπὸς τῆς πολιτικῆς εἶνε ἡ εἰς τὸ διηνεκὲς στρατιωτικὴ γυμνότης καὶ ἐλεεινότης τῆς Ἑλλάδος!

* * *

ΑΛΛ' ΕΝΩ ὁ κ. Θεοτόκης οὐδενὸς εἴδους στρατὸν ἐδημιούργησεν, οὐδὲ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ δημιουργήσῃ παρ' ὅλα τὰ ποικιλώνυμα ἐπιτελεῖα εἶνε προθυμότατος ὅμως καὶ διαφλέγεται ὑπὸ ἱεροῦ πόθου νὰ *δημιουργήσῃ στρατηγοὺς ἀνυπάρκτου στρατοῦ!* Μάτην ὁ κ. Λιμπρίτης διὰ τοῦ ὑπερόχου χαρακτῆρός του καὶ πάλιν προσπαθεῖ νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ νέον αὐτὸ ὀλίσθημα τὸν κ. Θεοτόκην δηλῶν ὅτι αὐτὸς δὲν ἀποδέχεται τὰς ἐπωμίδας τοῦ στρατηγοῦ, ὄχι διότι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν ἱκανὸν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀλλὰ διότι ὁ στρατὸς *οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην στρατηγῶν* καὶ δὴ *πέντε*, ὅσους ἑτοιμάζουν τὰ μαγειρικὰ σκεύη τῶν Αὐλῶν! Ὁ κ. Λιμπρίτης καταγγέλλει δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τοὺς «Καιρούς» ὅτι στρατὸς δὲν ἀνεδείχθη ἀκόμη οὐδεὶς ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου ὥστε νὰ τὸν διοικήσῃ ὁ κ. Σαπουντζάκης γενόμενος στρατηγός. Οὔτε δὲ ἔχει ἀνάγκην τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον *στρατηγοῦ προέδρου* διὰ τὰς ὑποθέσεις του! Ἔχουν ὅμως αἱ Αὐλαὶ ἀνάγκην νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς εὐνοουμένους των μὲ τὰ γαλόνια τοῦ στρατηγοῦ. Τί πρὸς αὐτὰς τὸ αἶσχος τῆς Λαρίσσης; Τί πρὸς αὐτὰς ἡ ἀνυπαρξία σήμερον τοῦ στρατοῦ: Αἱ Αὐλαὶ λέγουν: Τὸ Κράτος εἶμαι ἐγώ! Καὶ ὁ κ. Θεοτόκης ἀτυχῶς δεικνύεται πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἐπιθυμίας των θυσιάζων πᾶσαν ἰδέαν στρατιωτικήν, πᾶσαν ἀξιοπρέπειαν καὶ φιλοτιμίαν ἐθνικὴν καὶ ἐκθέτων εἰς τὴν χλεύην καὶ τὸν περίγελων ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ Ἔθνους τὸ Κυβερνητικὸν γόητρον.

* * *

Η ΚΑΛΗ συνάδελφος «Ἑστία» ὄργανον ἀφωσιωμένον τῆς Αὐλῆς δὲν ἐδίστασε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ δείξῃ μετὰ περισσῆς ἰταμότητος τοὺς κύκλους, ἐξ ὧν ἐμπνέεται καὶ κατὰ παραγγελίαν τῶν ὁποίων γράφει. Παραδέχεται καὶ αὐτὴ «ὁλοψύχως» μάλιστα ὅτι δὲν ὑπάρχει «καμμία σοβαρὰ» ἀνάγκη στρατηγοποιήσεων, ἀλλ' ἡ συνάδελφος ἐξανίσταται καὶ ἀγανακτεῖ μὲ τὴν παράλογον (!) καὶ αὐθάδη (!) ἀξίωσιν ὅλης τῆς κοινωνίας ὅπως οἱ προβιβασμοὶ οὗτοι ματαιωθοῦν «διότι εἷς ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν στρατηγικὴν ῥάβδον δὲν θέλει νὰ τὴν ἀποδεχθῇ *διὰ νὰ μὴ φανῇ ἀποδεχόμενος ρουσφέτι*».

Αὐτὸς ὁ χυδαῖος ὁ ἀσύστολος ὁ ὑβριστικὸς ὑπαινιγμὸς τοῦ σεμνοῦ τῆς Αὐλῆς ὀργάνου κατὰ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ Τυρνάβου! Ἀλλ' ὅλος ὁ βόρβορος τῆς ἀναισχύντου ἐκείνης χυδαιολογίας πίπτει εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ γράψαντος καὶ τοῦ ἐμπνεύσαντος αὐτόν, οἱ ὁποῖοι οὐδὲ τῆς περιφρονήσεως τοῦ κ. Λιμπρίτου εἶνε ἄξιοι. Τολμοῦν δὲ ἀκόμη νὰ ὁμιλοῦν καὶ περὶ *πειθαρχίας* ὅτι διὰ λόγους *πειθαρχίας* πρέπει νὰ γίνῃ ἡ *στρατηγοποίησις* καὶ ἡ *γελοιογράφησις* καὶ *γελοιοποίησις* ἄρα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ λάμψουν αἱ ἐπωμίδες τῶν στρατηγῶν τὴν ἀμφίβολον φεῦ! αἴγλην των εἰς τοὺς ὤμους τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου καὶ τοῦ κ. Σαπουντζάκη!

Ἐμπρὸς λοιπὸν κ. Θεοτόκη! Ἐπιβάλλατε τὴν πειθαρχίαν εἰς τὸν κ. Λιμπρίτην! Διατάσσει ἡ Αὐλή!....

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΜΑΛΛΙΑΡΙΣΜΟΣ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 22ας Ἰουνίου]

Τίνα τὰ ἐκλιπόντα στοιχεῖα καὶ πῶς ἀνεπληρώθησαν

Ἐν τῇ φορᾷ τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῶν ὀνομάτων ἐξέλιπεν ἐν τῷ προφορικῷ λόγῳ ἡ **δοτικὴ** *τῶν ὀνομάτων ἔν τε τῷ ἑνικῷ καὶ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ἀντὶ τῆς ὁποίας τίθεται ἡ* **εἰς** *πρόθεσις καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἢ καὶ ἡ ἁπλῆ αἰτιατικὴ ἀναλόγως τῆς σχέσεως, ἣν θέλει νὰ δηλώσῃ. Ἐπίσης ἀπώλετο* **ὁ δυϊκὸς** *ἀριθμὸς πάντων τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐτέθη ὁ πληθυντικὸς πανταχοῦ ὑπὸ πάντων, καὶ εἰ καὶ ὁ τελευταῖος ἀγρότης γράφει ἐν* **Ἀθήναις**, *ἐν* **Σουβάλᾳ**, *ἐν* **Ἀγρινίῳ**, *ἐν* **Κρανιδίῳ** *ἐν* **Λευκάδι**, *κ.τ.λ., ἐν τούτοις οὐδεὶς ἔψεξέ τινα γράψαντα «ταύτην μὲν τὴν νύκτα αὐτοῦ ἔμειναν,* **τὴν δὲ ἐπομένην** *ἀπῆλθον», ἀντὶ τοῦ «τῇ δ' ἐπομένῃ ἢ τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆλθον», οὐδὲ τοὺς γράφοντας* **βοηθῶ τοὺς γονεῖς, τοὺς πτωχούς, ἔδωκαν χρήματα εἰς τοὺς πρόσφυγας** *κ.τ.λ. ἀντὶ τῶν* **βοηθῶ τοῖς γονεῦσι—τοῖς πτωχοῖς, ἔδωκ[α]ν χρήματα τοῖς πρόσφυξι(ν)** *κ.τ.λ. Πάντες λοιπὸν ὁμοίως λέγουσι γράφουσι καὶ διδάσκουσιν ἐν τοῖς σχολείοις ἑρμηνεύοντες τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς. Ὡς δὲ περὶ τῆς δοτικῆς οὕτω καὶ περὶ τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων. Οὐδεὶς οὐδ' εἶπεν οὐδ' ἔγραψέ ποτε οὐδαμοῦ μέχρι τοῦδε* **τὼ δύο τούτω ἄνδρε καθημένω ὑπὸ τὸ δένδρον ἐτρωγέτην**, *ἀλλὰ πάντες πανταχοῦ καὶ εἶπον καὶ ἔγραψαν, καὶ λέγουσι καὶ γράφουσι* **οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες καθήμενοι ὑπὸ τὸ δένδρον ἔτρωγον.** *Ἂν δὲ εἰς τὰ στόματα τῶν πολλῶν κυκλῆται ἡ φράσις «δυοῖν θάτερον« «δυοῖν κακοῖν προκειμένοιν· τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον» καὶ εἴτι ἄλλο παρόμοιον, ἂς φροντίσωσιν οἱ αἰσθανόμενοι μῖσος καὶ ἀποστροφὴν πρὸς πᾶν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν νὰ τὸ ἐκβάλωσιν ἐκ τοῦ λόγου αὐτῶν. ἵνα μὴ μολύνῃ τὰς ἁβρὰς αὐτῶν γλώσσας καὶ παράσημον ποιῇ τὴν μελίφθογγον αὐτῶν φωνήν· οὐδεὶς θὰ φθονήσῃ αὐτούς.*

* * *

Ἐκ δὲ τοῦ τυπικοῦ τῶν ῥημάτων ἀπώλετο ὁ μονολεκτικὸς μέλλων, ἀνθ' οὗ ὁ λαὸς λέγει τὸ **θὰ** *καὶ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ ἀορίστου π. χ.* **θὰ γράφω** *ἢ* **θὰ γράψω θὰ γράφῃς** *ἢ* **θὰ γράψῃς** *ἀντὶ τῶν* **γράψω γράψεις**. *Οὕτω δὲ μεταχειρίζονται τὸν μέλλοντα καὶ ἐν τῇ γραφομένῃ καθαρευούσῃ πάντες πάντοτε πανταχοῦ ἀπὸ τῶν σεβαστῶν ἡμῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Κόντου, Μιστριώτου, Βάσῃ, Χατζηδάκη κ.λ.π. μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου γραμματιστοῦ καὶ τοῦ τελευταίου χωρικοῦ, ἀπαραλλάκτως δηλοδὴ ὡς προφέρει αὐτὸν τὸ στόμα καὶ τοῦ ἀμαθεστάτου ἀγρότου, ἐξ οὗ δύναταί τις, καὶ τυφλὸς ἀκόμη, νὰ θαυμάσῃ τοὺς ὠρυομένους ὅτι ἡ γραπτὴ καθαρεύουσα ἡμῶν γλῶσσα οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει πρὸς τὴν ὁμιλουμένην ὡς καὶ ἐκείνους οἵτινες κόπτονται νὰ πείσωσι τὸν κόσμον ὅτι ἡ ὁμιλουμένη εἶνε παντάπασι διάφορος τῆς ἀρχαίας. Πλὴν τοῦ μονολεκτικοῦ μέλλοντος ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα ἀπώλεσε καὶ τοὺς μοναλεκτικοὺς παρακειμένους, ὑπερσυντέλικον καὶ τὸν τετελεσμένον μέλλοντα μεταχειριζομένη ἀντὶ μὲν τῶν παρακειμένων* **λέλυκα, τετίμηκα, δεδήλωκα** *κ.λ.π. τοὺς* **ἔχω λύσῃ, ἔχω τιμήσῃ, ἔχω δηλώσῃ.** *ἀντὶ δὲ τῶν ὑπερσυντελίκων* **ἐλελύκειν, ἐτετιμήκειν, ἐδεδηλώκειν** *κ.λ.π. τοὺς* **εἶχον λύσῃ, εἶχον τιμήσῃ, εἶχον δηλώσῃ** *καὶ ἀντὶ τῶν τετελεσμένων μελλόντων* **λελυκὼς ἔσομαι, τετιμηκὼς ἔσομαι, δεδηλωκὼς ἔσομαι** *τοὺς* **θὰ ἔχω λύσῃ, θὰ ἔχω τιμήσῃ, θὰ ἔχω δηλώσῃ.** *Τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁμοίως ἔχει καὶ ἐν τῇ παθητικῇ φωνῇ περιφραστικῶς* **ἔχω λυθῆ,** *ἢ* **εἶμαι λυμένος, εἶχον λυθῆ** *ἢ* **ἤμην λυμένος, θὰ ἔχω λυθῆ** *ἢ* **θὰ εἶμαι λυμένος.**

* * *

Καὶ ὡς πρὸς τοὺς τύπους τούτους τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης τίς δὲν βλέπει ἐμφανῶς ὅτι ἡ γραφομένη καθαρεύουσα, ἥτις τόσον ἀνοσίως διασύρεται καὶ κατασυκοφαντεῖται, εἶνε αὐτὴ αὕτη ἡ ὁμιλουμένη καὶ οὐχὶ ἄλλη τις; πάντες δὲν λέγομεν καὶ δὲν γράφομεν ὁμοίως **ἔχω γράψῃ τὴν ἐπιστολήν, εἶχον γράψῃ ἐπιστολήν, θὰ ἔχω γράψῃ τὴν ἐπιστολήν, ἔχει γραφῆ, εἶχε γραφῆ, θὰ ἔχει γραφῆ ἡ ἐπιστολή,** *οὐδέποτε δὲ οὐδεὶς εἶπε ἢ ἔγραψε* **γέγραφα, ἐγεγράφειν, γεγραφὼς ἔσομαι τὴν ἐπιστολὴν** *ἢ* **γέγραπται, ἐγέγραπτο, γεγραμμένη ἔσται ἡ ἐπιστολή;** *Ἡ γραφομένη λοιπὸν καθαρεύουσα δὲν εἶνε αὐτὴ ἡ ὁμιλουμένη;*

Εἰς τὰ βασιλικὰ δ' ὅμως διατάγματα ἀείποτε μεταχειρίζονται τὸν μονολεκτικὸν μέλλοντα «ὁ ἐπὶ τῶν.... ὑπουργὸς **δημοσιεύσει** *καὶ* **ἐκτελέσει** *τὸ παρὸν κ.τ.λ.»· ὁμοίως πολλοὶ λέγουσι «ὃ γέγραφα γέγραφα», «ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται», «τετέλεσται» κ.λ.π., ἀλλ' εἶνε δίκαιον διὰ τοῦτα νὰ ἐκστρατεύωμεν κατ' ἀνυπάρκτου μερίδος ἀνθρώπων ὡς ἐπιδιωκόντων δῆθεν τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἀρχαίας; εἶνε δίκαιον νὰ διαπομπεύωμεν τὸν γραπτὸν ἡμῶν λόγον καὶ νὰ καταγγέλλωμεν αὐτὸν ὡς ὄντα τεχνητόν τι κατασκεύασμα πρωτότυπον ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς μᾶς ἐσύριξαν οἱ ξένοι καὶ ἔχαψαν οἱ μαλλιαροί; εἶνε λογικὸν νὰ δημιουργῶμεν δι' ὑποθέσεων φανταστικῶν ἢ δι' ἀορίστων ὑπαινιγμῶν κόμματα γλωσσικά;*

Ἡμεῖς μὰ τὴν ἀλήθειαν σήμερον πλὴν τῆς αἱρέσεως τῶν **μαλλιαρῶν** *καί τινων ἄλλων, περὶ ὧν κατωτέρω θὰ εἴπωμεν, δὲν βλέπομεν κόμμα γλωσσικὸν ἀρχαΐζον, οὐδ' ἀνεκαλύψαμέν που ἔμμονον προσπάθειάν τινων πρὸς τὸν καταγγελλόμενον ἐξαρχαϊσμόν.*

(Ἕπεται συνέχεια)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ
Καθηγητὴς τοῦ ἐν Πειραιεῖ Γυμνασίου

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Καὶ ἀεροτορπίλλαι;

Ἕνας ὑπολοχαγὸς τοῦ Σουηδικοῦ πυροβολικοῦ ὁ κ. Οὐρὰζ εὗρεν ἤδη καὶ τὰς ἀεροτορπίλλας πρὸς ἀνατίναξιν τῶν ἀεροπλοίων!

Οἱ εἰδήμονες μηχανικοὶ ἐπαινοῦσι τὴν ἱκανότητα καὶ σοφίαν τοῦ ἐφευρέτου ἀλλά... λέγουν ὅτι ἡ ἐφεύρεσις εἶνε ὀλίγον πρόωρος, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν ἔχουν ἐφευρεθῆ τὰ ἀερόπλοια; Δὲν σᾶς φαίνεται τοῦτο σωστό!

Εἶνε ὡσὰν νὰ ἀγοράσῃ τις ἓν χρηματοκιβώτιον διὰ τὰ χρήματα... ποῦ θὰ κερδίσῃ εἰς τὸ λαχεῖον!

—Ὁ ἀνευρεθεὶς λαχνός.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἕνας στρατιώτης καὶ μία ὑπηρέτρια—ἐρωτευμένοι ἐννοεῖται—εἶχον κερδίσει ἓν γαλλικὸν λαχεῖον ἀπὸ μισὸ ἑκατομμύριον· πέντε λαχεῖα τοῦ στόλου μας διὰ μιᾶς! Ἀλλὰ ὁ λαχνὸς ἐχάθη... Καὶ ὁ στρατιώτης κατηγοροῦσε τὴν ὑπηρέτρια καὶ ἡ ὑπηρέτρια τὸν φαντάρο της ὅτι αὐτὸς τὸν ἔχασε! Καὶ ἐτσακώθησαν καὶ ἔκλαιον καὶ ἔπασχεν καὶ ὁ ἔρως...

Ὅτε αἴφνης ἡ Τύχη ποῦ ἠθέλησε λιγάκι νὰ γελᾷ μαζί τους, τοὺς ἐλυπήθη καὶ ὁ λαχνὸς εὑρέθη! Καὶ τὸ χαμόγελο ἐπανῆλθε, καὶ οἱ δύο Γάλλοι ἐρωτευμένοι λένε νὰ πᾶνε στὴ Λόντρα, σὰν νὰ εἶσαν Ἕλληνες ἀνταποκριταί, νὰ παντρευθοῦν.

—Ποία χώρα καπνίζει περισσότερον.

Ὡς φαίνεται ἡ χώρα ποῦ καπνίζει περισσότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας εἶνε ἡ Αὐστρία. Κατὰ τὸ 1907 τὸ Αὐστριακὸν Μονοπώλιον ἐξώδευσεν μόνον ἀπὸ τὰ σιγαρέττα τὰ γνωστὰ μὲ τὴν μάρκα *Σπόρτ* 1,681,000,000 καὶ ἀπὸ τὴ μάρκα Δράμα 1,276,000,000.

Ἐν γένει ἡ κατανάλωσις ἡ σημερινὴ τοῦ καπνοῦ ὑπολογίζεται εἰς 45 σιγάρα 140 σιγαρέττα καὶ 940 δράμια καπνοῦ κατ' ἄτομον τὸ ἔτος. Τοῦθ' ὅπερ δίδει, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, μία ἀναλογία, ἐπὶ 45 ἑκατομμύρια κατοίκων ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια ὀκάδων καπνοῦ τὸ ἔτος!

Ἰδοὺ χώρα ποῦ συσταίνεται ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς μας! Στείλατε δείγματα εἰς τὸ Αὐστριακὸν Μονοπώλιον!

—Κατάσχεσις πόλεως!

Ἀκούσατε ποτὲ τέτοιαν εἴδησιν; Καὶ ὅμως εἶνε γεγονός. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ποῦ ἐπέδωσε τὸ ἐπιδοτήριον ὀνομάζεται Ροβέρτος Στιούαρτ. Ἡ κατάσχεσις ἔγινε εἰς χεῖρας τοῦ κ. Δημάρχου ἐπ' ὀνόματι μιᾶς κυρίας Σούττων ἡ ὁποία ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτῆς καταδικαστικὴν ἀπόφασιν διατάσουσα τὴν πόλιν νὰ τῆς πληρώσῃ 3500 φρ. ὡς ἀποζημίωσιν τὴν ὁποίαν ἡ πόλις ἀρνεῖται, διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της, ἐπισυμβάντα ἐκ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ σύρματος τὸ ὁποῖον ἐσέρνετο ἐπί τινος δημοσίας ὁδοῦ.

Τί θὰ συμβῇ μετὰ τὴν κατάσχεσιν; Κανεὶς βεβαίως δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐγγίσῃ εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν δῆμον, οὔτε ὁ ταμίας νὰ κάμῃ πληρωμάς. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος ἤθελε σκεφθῇ πρακτικώτερον καθὼς θὰ ἔλεγον..οἱ Ἰάπωνές μας.

—Καὶ ἄλλος ἕνας τρελλός!

Ἀδιάφορον ἐὰν ἦτο μέλος τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ Ἀνδρέας Μπεβινς πρέπει νὰ ἔπαθε τὰς φρένας αὐτοκτονίσας ἅμα συνεπλήρωσε τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του θελήσας νὰ φανῇ συνεπὴς πρὸς τὰς ἰδέας του ὅτι εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος καταντᾷ ἄχηστος.

Οἱ διατηρούμενοι ἀκμαῖοι μέχρι βαθυτάτου γήρατος δὲν μετροῦνται πλέον· καὶ εἰς ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 70 ἐτῶν παρήχθησαν ἀριστουργήματα τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ἀκμήν.

Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος μεταξὺ τῶν Ἀρχαίων, ὁ Βέρδης, ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ μεταξὺ τῶν νεωτέρων διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ Μπέβινς καὶ τῆς θεωρίας του! Εὐτυχῶς ἡ ἐπιστήμη ἐν πλειοψηφίᾳ δίδει πολλὰ μέσα ἐκτὸς τοῦ γιαουρτιοῦ τοῦ Μεντσικωφ, πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς μέχρις ἑκατὸν ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτυγχάνει τις τόσον ἀσφαλέστερον ὅσῳ ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὸ ἄτομόν του ἠθικὴν καὶ σωματικὴν δίαιταν.

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΓΑΛΛΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πρὸ δώδεκα ἐτῶν, διηγεῖτο Παρισινὸς ἀστυνομικός, ἀνεκαλύφθη ἓν σπανιώτατον παράδειγμα ἀνθρώπου ζῶντος διπλῆν ζωὴν ἄλλην εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἄλλην εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἦτο νεαρὸν πρόσωπον 24 ἐτῶν περίπου, τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην μετέβαινεν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἔχον ἐκεῖ πλησίον καὶ ἓν μικρὸν γραφεῖον. Ἐνεδύετο τόσον κομψὰ μὲ ἄμεμπτον καθαριότητα ὥστε ὠνομάζετο «Δεσποινίς». Εἰς τὰς χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις ὀλίγοι εἶχεν τὴν τύχην τῆς «Δεσποινίδος» ἡ ὁποία εἰς τὸν κόσμον τὸν τραπεζιτικὸν ὠνομάζετο Ἀδόλφος Φλοκέ.

Τὰ πράγματα προυχώρησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ δέκα πέντε μῆνας ὅτε μίαν ἡμέραν ὁ κύριος Φλοκὲ διαβαίνων ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς τὴν ὁδὸν Βιβιὲν ἐρρίφθη κάτω ἀπὸ διερχόμενον ὀμνιμποὺς ὑποστὰς σοβαρὸν τραῦμα. Ἀφοῦ πρῶτον ὡδηγήθη εἰς τὸ πλησιέστερον Νοσοκομεῖον, ἀνεκαλύφθη ὅτι ὁ νεαρὸς κερδοσκόπος ἦτο.......δεσποινὶς γνωστὴ μὲν εἰς κύκλους τινὰς τῶν Παρισίων ἀλλ' οὐδόλως εἰς τοὺς χρηματιστικούς.

Πῶς διέφυγεν τὴν προσοχὴν πάντων καὶ ἰδίᾳ τῶν οἰκείων ὁ ἀλλόκοτος βίος της; Ἰδοὺ πῶς: Κάθε ἡμέραν ἐγκαταλείπουσα τὴν οἰκίαν της ἔκαμε τοὺς γονεῖς της νὰ πιστεύουν ὅτι εἶχε ἐπιτύχῃ τὴν θέσιν γραμματέως εἰς ἕνα ἀμερικανικὸν κατάστημα. Τὰ πρῶτα χρήματα τῶν κερδοσκοπιῶν της τὰ εὗρεν ἀποσύρασα ἓν κληροδότημά της· ἔκτοτε δὲ αἱ ἐπιχειρήσεις της εἶχον προκόψει θαυμάσια. εἶχε ἐνοικιάσῃ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς οἰκίας της ἓν δωμάτιον ὅπου ἄλαζε καθ' ἑκάστην, πρωῒ καὶ βράδυ, τὴν ἐνδυμασίαν της. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ μαλλιὰ τὰ εἶχε κόψει μὲν ὅλα ἀλλὰ παρήγγειλε νὰ τῆς παρασκευάσουν μίαν φενάκιν τὴν ὁποίαν ἔβαζεν ἐπιστρέφουσα σπίτι της.

Ἡ νέα αὐτὴ προσέθηκεν ὁ ἀστυνομικὸς εἶχε ἰδιαιτέραν κλίσιν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὸ κερδοσκοπεῖν.

Ἄλλο παράδειγμα διπλῆς ζωῆς

Ἡ κυρία Σ... ἦτο χήρα ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἡ σύνταξις τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε ἐκ τούτου ἤρκει μόλις διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ τῶν δύο θυγατέρων της. Οἱ συγγενεῖς της οἱ ὁποῖοι κατεῖχον ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν τὴν συνέδραμον μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

Ἡ μεγαλειτέρα της κόρη ἡ ὁποία ἐγνώριζε καλῶς τὴν μουσικὴν καὶ ἐτραγουδοῦσε καλὰ ἐπρότεινεν εἰς τὴν μητέρα της νὰ τὴν ἀφίνῃ νὰ τραγουδῇ εἰς τὰ Καφὲ Κονσὲρ ἵνα αὐξήσῃ τοὺς πόρους τῆς οἰκογενείας. Ἀλλ' ἡ μητέρα της δὲν ἠθέλησε ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν αὐτήν. Τέλος ἡ νέα εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς ἓν ἀνθοπωλεῖον ἐνῷ μία μικροτέρα ἀδελφή της εἰργάζετο εἰς τὸ κατάστημα μιᾶς μοδίστας. Ἡ μεγαλειτέρα τῶν δεσποινίδων Σ... ἐπέστρεφε πολλάκις τὰ μεσάνυκτα σπίτι της ἀλλὰ ἐδικαιολόγει τοῦτο εὐκόλως δεδομένου ὅτι τὸ ἀνθοπωλεῖον ἔκλειεν ἀργά.

Τέλος μίαν ἡμέραν ἡ μητέρα ἡ ὁποία ἦτο γραία ὑπέφερεν καὶ ἔμενεν σχεδὸν πάντοτε σπίτι συνέβη νὰ ἐξέλθῃ ἐκτάκτως· διερχομένη δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ Ριβολὶ εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ταχυδρομικά τινα δελτάρια μὲ μίαν εἰκόνα ὁμοιάζουσαν καταπληκτικῶς πρὸς τὴν μεγαλειτέραν της θυγατέρα! Μὴ δυναμένη νὰ ἐξηγήσῃ τὸ πρᾶγμα ἠγόρασε ὀλίγα ἐκ τῶν δελταρίων αὐτῶν ἵνα τὰ δείξῃ εἰς τὰς θυγατέρας της. Πράγματι ὅταν ἡ μεγαλειτέρα τούτων εἶδε τὰ δελτάρια ἔρριψε κραυγὴν καταπλήξεως ἡ ὁποία ἐφανέρωνεν ὅτι ἡ μήτηρ της δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ!

Τὸ μυστικὸν τότε διελευκάνθη. Ἡ δεσποινὶς Σ... εἶχεν ὑπάγει μόνον δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ ἀνθοπωλεῖον πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν. Ὅταν ἡ μικροτέρα ἀδελφὴ τὴν συ-

νώδευεν, αὐτὴ τὴν ἐχαιρέτα εἰς τὴν θύραν τῆς αὐλῆς καὶ ἔπειτα ἐξήρχετο ἀπὸ ἄλλην θύραν, Ἐκεῖθεν μετέβαινεν εἰς τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς ζωγράφου ἵνα ποζάρῃ ἐπὶ πληρωμῇ, καὶ τὸ βράδυ ἐτραγωδοῦσε εἰς ἕνα Καφὲ Κονσὲρτ τῶν Ἠλυσίων Πεδίων κερδίζουσα δεκαπλάσιον καὶ πλέον ποσὸν ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ ἀπελάμβανε εἰς ἓν ἀνθοπωλεῖον.

Ἡ μητέρα δυσηρεστήθη κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν αὐτὴν ἀλλὰ τέλος συνεμορφώθη μὲ τὸν τρόπον τοῦ ζεῖν τῆς θυγατρός της καὶ σήμερον ζῶσιν καὶ αἱ τρεῖς μὲ εὐμάρειαν εἰς μίαν οἰκίαν τὴν ὁποίαν ἠγόρασεν εἰς τὸ Σαὶν—Κλοῦ.

ΟΙ ΛΥΡΙΚΟΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ξυπνοῦν τὰ πουλάκια
Κι' εὐθὺς κελαϊδοῦν
Ζητῶντας νὰ βροῦνε
Φιλὶ ἐρωτικό.
Τὰ δένδρα καὶ τἄνθη
Κι' ἐκεῖνα ἀγαπιῶνται
Λυγίζουν, φιλιῶνται
Φιλὶ μαγικό.

Καὶ ζέφυροι κι' αὔρες
Γλυκ' ἀγκαλιασμένα
Πετοῦν χορτασμένα,
Κι' αὐτὰ ἀπὸ φιλὶ
Ἐγὼ μόνος εἶμαι,
Π' ἀνίσως τολμήσω
Ἐσὲ νὰ φιλήσω
Ἐχάλασ' ἡ γῆ.

ΑΝΤ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

«ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ»

— Τί ἔχει ὁ γέρος Λευκόπουλος καὶ στενοχωρεῖται ὅταν ἓν αὐτοκίνητον φαίνεται νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος του;

—Ἰδού! τοῦ ἔχει φύγει ἡ γυναῖκα του μὲ ἓν αὐτοκίνητον καὶ φοβεῖται μὴ τοῦ ξαναγυρίσῃ!

—

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ θεάτρου. *Πρέπει νὰ δωθῇ μία ρεβολιστικὴ ὄψις εἰς τὴν σκηνὴν αὐτὴν τοῦ δάσους. Γνωρίζεις κάποιον νὰ μουγρίζῃ σὰν ἀρκοῦδα;*

Ὁ Βοηθὸς. *Ξέρω ἕξ ἢ ἑπτὰ ἀνθρώπους τοῦ χοροῦ ποὺ ἔχουν νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες. Θὰ τοὺς κράξω αὐτούς.*

—

Ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα της ἀπὸ τὸν πατέρα.

— Λοιπὸν εἶπεν οὕτος ἀποτόμως τί θέλετε; Μάθετε ὅμως ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος ἀπὸ λίγα λόγια. Λέγετε!

— Καὶ ἕνας μόνος λόγος μοῦ ἀρκεῖ ἀπήντησε ὁ μνηστὴρ· φθάνει νὰ εἶνε ὁ ἕνας ποὺ θέλω!

Ὁ γέρων ἐχαμογέλασε καὶ τοὔδωκε τὴν κόρην του.

—

Ὁ σύζυγος. *Ἀγαπητή μου ἡ ὑπηρέτρια ἄφησε τὰ χορταρικὰ εἰς τὴν Σάλα.*

Ἡ σύζυγος. *Μὴ εἶσαι δὰ τόσον ἀνόητος.— εἶνε τὸ νέο καπέλλο μου.*

—

Ὁ Κούτης ἔχων βιαστικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπαύριον ἐνωρὶς, λέγει εἰς τὸν ἀδελφόν του.

— Κύτιαξε, βρέ, νὰ μὲ ξυπνήσῃς αὔριον ἐνωρίτερα πολὺ ἀπὸ σένα!

ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ 100 ΧΡΟΝΙΑ

Ἀναγνώσας ἐπισταμένως τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» ἄρθρον «θέλετε νὰ ζήσετε ἑκατὸ χρόνια;» σᾶς γράφω τὸ ἑξῆς περὶ τῆς διαίτης τὴν ὁποίαν ἀκολουθῶ.

α) Γενικῶς δὲν πίνω κρασί, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ κρασὶ τὸ ἀγνὸ τὸ περιέχον μόνον χυμὸν σταφυλῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ζύμωσις ἔγινε τελεία δὲν βλάπτει λαμβανόμενον μὲ μέτρον. Τοὐλάχιστον τὸ νομίζω ἐκ προσωπικῆς μου πείρας.

β) Χωρὶς νὰ εἶμαι ἀπολύτως φυτοφάγος, κρέας τρώγω μᾶλλον σπανίως, περιοριζόμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς λαχανικά, ὠά, τυρόν, γάλα, ὄσπρια, ὀπωρικὰ τῆς ἐποχῆς καὶ ξηρά.

γ) Τρώγω μὲ μέτρον, ποτὲ μέχρι κόρου διότι ὅταν ἡ τροφὴ εἶναι περισσοτέρα τῆς ἀναγκαιούσης καὶ τῆς δυναμένης νὰ χωνευθῇ, τότε, καθὼς μοὶ εἶπεν ἔγκριτος ἐπιστήμων ἡ τροφὴ μένουσα ἀχώνευτος, παράγει τοξίνας ἐπιβλαβεστάτας.

Προσέτι ἡ χώνευσις ὑπερβαλλούσης τροφῆς δίδει κούρασιν εἰς τὸ σῶμα, ἐξάντλησιν καὶ ἀδυναμίαν πρὸς ἐργασίαν καθὼς γνωρίζει ἕκαστος ἐκ πείρας. Δὲν ὠφελεῖ ἡ πολλὴ τροφὴ ἀλλ' ἡ καλὴ ἀφομείωσις ταύτης.

Ἀκολουθῶν μίαν δίαιταν ὀλιγοφαγίας, κατόπιν στομαχικῶν ἀταξιῶν καὶ δυσκοιλιότητος, αἰσθάνομαι τώρα τὸν ἑαυτόν καλά, εὔθυμον, ἀπολαμβάνοντα ὡς εἶναι δυνατὸν τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς καὶ ἐργάζομαι μὲ προθυμίαν καὶ χωρὶς κόπον· τὰ εὐχάριστα ταῦτα ἀποτελέσματα αἰσθάνομαι ἰδίᾳ κατὰ τὰ θερινὰς ταύτας ὥρας.

Ὁ ὑμέτερος ἀναγνώστης Δ.

ΩΦΕΛΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

— Πῶς νὰ καθαρίζετε τὰ λευκὰ ὑποδήματα.

Καθαρίζονται τὰ παπούτσια τὰ ἀπὸ πετσὶ ἀρνίσιο μὲ μίαν βούρτσα τὴν ὁποίαν βρέχετε εἰς τὸ χλιαρὸ νερὸ καὶ ἔπειτα τὴν περνάτε ἀπάνω εἰς ἄσπρο σαπουνι. Ἔπειτα ἀφίνετε νὰ στεγνώσουν, τρίβοντες μὲ ἕνα λεπτὸ πανί.

Τὰ πάνινα ἄσπρα στιβάλια κάθε φορὰ ποὺ τὰ φορᾶται τὰ κτυπᾶται μὲ ἕνα ραβδάκι τὰ βουρτσίζετε καὶ τὰ τρίβετε μὲ πάστα ἀπὸ πατάτα. Ἐὰν ἔχουν κηλῖδες τὰς σκεπάζετε μὲ διάλυσιν λευκοῦ Κρὲμς ἐντὸς οἰνοπνεύματος. Ἔπειτα διαλύετε τὸ χρῶμα τῆς κηλίδος μὲ μικρὰν βούρτσαν μαλακήν.

—Διὰ τὸ τσίμπιμα τῶν μελισσῶν.

Εὐθὺς ἀμέσως ποὺ μία μέλισσα σᾶς ἐτσίμπισε, βρέχετε δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὴν πληγὴν μὲ πανὶ βρεγμένο μὲ ἀλκοόλ. Τὸ ὑγρὸν θέλει εἰσδύσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς πληγῆς καὶ θέλει καταστρέψῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δηλητηρίου.

Ἐὰν δὲν ἔχετε κανὲν εἶδος ἀλκοολικῶν ποτῶν, μεταχειρισθῆτε σαπουνάδα, νερὸ ἀσβεστοῦχο, νερὸ ἀλατισμένο.

Καὶ ἐὰν καὶ ταῦτα ὅλα σᾶς λείπουν, τρίβετε τὴν πληγὴν μὲ οἱαδήποτε ἀρωματικὸν φυτὸν (λεβάνδα, μέντα κτλ.) Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀλκοὸλ ἢ ἄλλου ὑγροῦ, βγάζετε σιγὰ σιγὰ τὸ κεντρὶ καὶ πιέζετε τὸ πονοῦν μέρος μὲ πανὶ βρεχμένο μὲ ἀλατισμένο νερό.

— Διὰ νὰ κατασκευάζετε τὸ τονωτικὸν κρασὶ τῆς Γεντσιάνας

Πέρνετε τριάντα γραμμάρια ρίζας Γεντσιάνας καὶ ἑξῆντα γραμμάρια καθαροῦ οἰνοπνεύματος. Κόβετε τὴν Γεντσιάναν εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ τὰ ἀφίνετε εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Ἔπειτα προσθέτετε ἓν λίτρον ἀγνοῦ ἐρυθροῦ οἴνου καὶ ἀφίνετε τὴν γεντσιάναν ἐντὸς αὐτοῦ ὀκτὼ ἡμέρας, μεὶ τὰς ὁποίας διϋλίζεται τὸ κρασὶ μὲ στουπόχαρτο.

Μεταχειρίζεσθε ἔπειτα τὸ κρασὶ αὐτὸ εἰς τὴν δόσιν ἕνα ποτηράκι πρὸ τοῦ φαγητοῦ ὡς τονωτικὸν κατὰ τῆς χλωρώσεως, τῆς ἀνεμίας, τῆς ἀδυναμίας καὶ λυγούρας τὰς στομαχικὰς, τὰς δυσπεψίας κλπ....

Ὁ ἐξ Ἀγρινίου λησθὴς Λέφας

Ὁ παρὰ τὴν Καισαριανὴν τῶν Ἀθηνῶν φονευθεὶς ὑπὸ μυστηριώδεις ἀκόμη περιστάσεις ὑπὸ ὁμάδος ὑπαξιωματικῶν.

ΕΝ ΩΡΑΙΟΝ ΚΙΟΣΚΙ

Ἀπὸ τὰ κομψότερα καὶ μᾶλλον περιποιημένα κιόσκια τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἔναντι τοῦ Μεγάρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δροσολούστου κήπου τῆς πλατείας τοῦ Δημ. Θεάτρου τί θέλετε καὶ δὲν εὑρίσκετε εἰς τὸ ὡραῖον περίπτερον, τὰ καλλίτερα καπνὰ, ὅλας τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, γραμματόσημα κτλ κτλ. Διευθυντής του δὲ ὁ εὐγενέστατος καὶ λίαν προοδευτικὸς νέος κ. Γεώρ. Σκορδίλης.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Πῶς τὸν ἐτιμώρησεν ἡ γυναῖκα του

Ὁ Γιάννης Β....εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ πηγαίνῃ πολὺ ἀργὰ σπίτι του τὴν νύκτα. Τέλος ὑπεσχέθη εἰς τὴν γυναῖκα του, τὴν ὁποίαν ἡ διαγωγή του δυσηρέστη πολὺ, ὅτι ἤθελε διορθωθῆ. Καὶ θὰ τὸ κατώρθωνεν ἂν δὲν ἦταν οἱ φίλοι. Οὕτως τὴν πρώτη βραδυὰ ποὺ ὑπεσχέθη νὰ ἐπιστρέψῃ ἐνωρὶς, συνήντησε πρῶτα τὸν ἕνα φίλον ἔπειτα τὸν ἄλλον καὶ τοιουτοτρόπως ὅταν ἐπέστρεψεν ἦτο πολὺ ἀργὰ ἢ πολὺ ἐνωρὶς..... πρωΐ! Εἰσελθὼν εἰς τὴν κρεββατοκάμαρα ἀρχησε νὰ γδύνεται σιγὰ σιγὰ διὰ νὰ μὴ ξυπνήσῃ ἡ γυναῖκα του. Ἀαριβῶς δὲ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζε εἰς τὸ κρεββάτι. ἡ γυναῖκα του ξυπνᾷ καὶ τοῦ λέγει δῆθεν μὲ ἔκπληξιν.

«Πῶς, Γιάννη, τέτοια ὥρα ἐσηκώθηκες; τί θὰ κάμῃς ἔξω τόσον πρωΐ;» Ὁ Γιάννης χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ ἀπήντησεν.

«Τρέχω φίλη μου διὰ νὰ δείξω σὲ πολλοὺς φίλους μου ὅτι ἐκέρδισα τὸ στοίχημα νὰ σηκωθῶ ἐνωρίς».

Καὶ ὁ δυστυχὴς ἔφυγε μὲ τὰ μάτια κλειστὰ ἀπὸ τὸν ὕπνον ἐνῶ ἡ γυναῖκα του γελῶσα σαρκαστικῶς ἐξηκολούθησε τὸν ὕπνον της.

Μετὰ τὸ μάθημα αὐτὸ ἐδιωρθώθη πιθανόν.

ΜΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατον ὅταν ὑπάρχῃ ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ ὑπομονή. Τό ἀπέδειξεν ἡ μεταμόρφωσις ἀληθινὴ *μεταμόρφωσις* τῶν φυλαλακῶν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος! Ἀπὸ καταγώγιον τοῦ αἰσχίστου εἴδους ὅπου ἡ παραλυσία καὶ ἡ διαφθορὰ διὰ τῆς μέθης τῆς χαρτοπαιξίας καὶ τοῦ τραμπουκισμοῦ καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν δυστυχῶν φυλακισμένων εἶχεν ἀναχθῇ εἰς κατ' ἐξοχὴν κερδοφόρον ἐπάγγελμα βασιλεύει ἤδη ἀπό τινος χρόνου ἐκεῖ ἡ τάξις ἡ ἡσυχία ἡ ἀγάπη ὁ ἀνθρωπισμός. Τὸ θαῦμα ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν νέον ἐπιστάτην κ. Π. Τζαννέτον, διορισθέντα μετὰ τὰς ἀποκαλυφθείσας ἀσχημίας καὶ τὴν ἐξορίαν στοιχείων τινων κακοσυνειθισμένων καὶ διεφθαρμένων. Περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῆς νῦν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν πλείονα ἐν καιρῷ. Εὐχαρίστως σήμερον σημειοῦμεν τὰς γραμμὰς ταύτας ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐπαινεθῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Τζαννέτου, τὸν ὁποῖον ὁμολογουμένως ἐνίσχυσεν δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Λυκουρέζος. Ἐπίσης πολλὰ καλὰ ἀκούομεν καὶ διὰ τὸν ἕτερον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος τῶν καταδίκων κ. Δημόπουλον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὑπείκοντες εἰς τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν ὑπὸ πολλῶν ἀναγνωστῶν μας δίδομεν εἰς τὴν στήλην ταύτην τὰς κυριωτέρας εἰδήσεις τῆς ἑβδομάδος αὐστηρῶς ἐλεγχομένας.

★ Ἀφίκετο προερχόμενος ἐκ Παρισίων ὁ ἐκεῖ Πρέσβυς Τοῦρκος Μουνὶρ Πασᾶς. Παρέμεινεν ἐνταῦθα ἐπὶ ἑβδομάδα περίπου. Ἔσχεν μακρᾶς καὶ ἐπανειλημένας συνεντεύξεις μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι παρακαθήσας καὶ εἰς Ἀνακτορικὸν γεῦμα. Ἀποδίδεται βάσιμος σημασία εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐξόχου Τούρκου διπλωμάτου, ἀφορῶσα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους καὶ ἄλλα σοβαρὰ ζητήματα.

★ Οἱ Ὀλυμπιακοὶ τοῦ Λονδίνου ἤρχησαν τὴν Δευτέραν 30. Εἰς τοὺς προηγηθέντας σκοπευτικοὺς οἱ ἡμέτεροι ἔλαβον τὴν ἱκανοποίησιν ἐλθόντες πρὸ τῶν Δανῶν. Εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀκοντισμὸν ὁ Δώριζας ἐλθὼν δεύτερος ἱκανοποίησεν λαμπρᾶ τὴν ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν. Περὶ τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων αἱ ἀγλικαὶ ἐφημερίδες ἔσχον κολακευτικὰς λέξεις διὰ τοὺς ἀθλητάς μας καὶ διὰ τὸ φιλόξενον τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 1906.

★ Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ηὔξησεν, 5 λεπτὰ ἡ ὀκᾶ! Ζήτω ἡ πεῖνα καὶ ὁ προστατευτικὸς φόρος κ. Ράλλη!

★ Ἡ βιβλιοκριτικὴ ἐπιτροπή, λέγει ἐν ἐκθέσει της ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀναιρέσει τὴν πρώτην ἀποφασίν της. Θὰ ἀποφασίσῃ μόνος του ὁ Ὑπουργὸς ἢ θὰ γίνῃ νέος διαγωνισμός;

★ Ὁ ἐν Ρώμῃ ἐπιτετραμένος κ. Μουτσόπουλος διωρίζεται γενικὸς πρόξενος ἐν Τύνιδι, τοῦ κ. Βαρατάσῃ μετατιθεμένου ἐν Γενεύῃ, ἀντὶ τοῦ κ. Χρονοπούλου μετατιθεμένου ὡς ἀμίσθου προξένου ἐν Βενετίᾳ.

★ Αἱ ἀπολυτήριοι τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν ἔδωσαν ὡς ἀποτέλεσμα 26 πρωτοβαθμίους, 19 δευτεροβαθμίους καὶ 9 τριτοβαθμίους. Μὲ ὅλην τὴν τσεκουριὰ τοῦ μισθοῦ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εὑρίσκει ὀπαδούς. Εὖγε εἰς τοὺς ἥρωας!

★ Αἱ πρωτοβουλίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, προκαταρκτικαὶ ἐργασία, διὰ τὴν ὕδρευσιν καὶ τὰς ὑπονόμους τῆς πρωτευούσης, θὰ περατωθῶσι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Τὰ συμπεράσματα θὰ σταλῶσι εἰς τὸν ὑδραυλικὸν Κίνσενερ ἐν Βιέννῃ πρὸς κατάρτισιν ὁριστικοῦ προϋπολογισμοῦ.

★ Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὸ δάσος τῆς Πεντέλης παρὰ τῷ χωρίῳ Πικέρμι κατέστρεψε 50, 000 στρέμματα. πε κῶν! Φοβερώτατον!

★ Ἄλλη πυρκαϊὰ κατέστρεψε ὁλόκληρον μικρὸν τετράγωνον τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ. Ὑπῆρχον ὑπόνοιαι περὶ ἐμπρισμοῦ διαψευσθεῖσαι.

★ Ἕνας χωροφύλαξ Καγγελάριος *(!)* φιλοξενήσας εἰς τὸν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους σταθμὸν 14δα κόρην τὴν ἐβίασεν! Γίνονται ἀνακρίσεις. Τί φρουρὸς τῆς τάξεως!

★ Ἡ Τουρκια ἐδήλωσε κατὰ πρόσφατον τηλεγράφημα ὅτι δὲν παραδέχεται τὰς ρωσσοαγγλικὰς μεταρρυθμίσεις μὴ ἐπιτρέπουσα νὰ ἐπέμβουν ἄλλοι εἰς τὰ ἐσωτερικά της. λαμπρά!

★Τὸ νεοτουρκικὸν (;) κίνημα ἐξακολουθεῖ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐφονεύθη ἕνας στρατηγὸς καὶ εἰς

στρατιωτικὸς ἱερεῦς. Ἀγγέλονται λιποταξίαι ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ παρ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐνταῦθα Τουρκικὴ Πρεσβεία διαψεύδει ὅτι τὸ κίνημα εἶναι σοβαρόν! Ἴδωμεν.

★ Τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ λοιπὰ τροχοφόρα διετάχθησαν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἵνα λάβουν τὰ διακριτικὰ σήματα δωρεά, ἄλλως ἄνευ τούτου θὰ τοῖς ἐμποδισθῇ ἡ κυκλοφορία των.

★ Ὁ διακεκριμένος ἀρχαιολόγος καὶ ἔφορος κ. Σωτηριάδης ἀνεκάλυψε ἐν Κεφαλοβρύσῳ τὸ ἱερεῖον τῆς Ἀφροδίτης. Εὑρέθησαν 14 εἰκόνες θαυμασίας τέχνης καὶ μεγίστης ἀξίας.

★ Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἠλείας ἐτοποθετήθη ὁ πάρεδρος κ. Σταματόπουλος εἰς τὸ Μεσολόγγιον ὁ κ. Ριγανᾶτος, εἰς Κυπαρισσίαν ὁ κ. Σπηλιώτης καὶ εἰς τὰς Πάτρας ὁ κ. Σπηλιάδης.

★ Ἡ κηδεία τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων Λεωνίδα Πετμεζᾶ ἐγένετο δημοσία δαπάνῃ. Ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ θὰ γίνῃ τῇ 24 Αὐγούστου

★ Διαψεύδεται ὡς ἀνυπόστατος ἡ εἴδησις ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πωληθοῦν εἰς τὴν Ἀργεντινὴν ὑπὸ τοῦ Καταστήματος Σνάϊδερ Κανὲ τὰ χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα πυροβόλα.

★ Τὸν διάδοχον καὶ τὴν Πριγκίπισσαν Σοφίαν ὑποδέχονται μὲ ἐξαιρέτους τιμὰς ἐν Λονδίνῳ. Ἐπίσης ὁ βασιλόπαις Γεώργιος μετὰ τῆς Πριγκιπίσσης Μαρίας πρώτη φορὰ μεταβαίνοντες ἀπὸ τὸν γάμον των εἰς Κοπεγχάγῃ ἔτυχον ἐκεῖ ἐγκαρδίας ὑποδοχῆς, ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μεταβάσης εἰς τὸν σταθμὸν πρὸς προϋπάντησίν των.

★ Ὁ ἐκ Σύρου ἱερεὺς Ζολώτας ἐκέρδισε τὸν ἐκ 10,000 δραχμῶν λαχνὸν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου. Εὐχόμεθα καὶ τὰς 100,000.

★ Ἡ αὐτοψία ἀπέδειξεν ὅτι τὰ πέντε δυστυχῆ παιδία τοῦ Βόλου ἀπέθανον φαγόντα μαστιχάγκανθο ἢ ἀγριομαστιχιὰ (*Garlina gumifera*). Προσέξετε, γονεῖς τὰ παιδιά σας!

★ Οἱ ἔμποροι Πύργου διαμαρτύρονται ὡς ἐπιζημίου εἰς αὐτοὺς κατὰ τοῦ μέτρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ ἱδρύσῃ ὑποκατάστημα εἰς τὴν Ἀμαλιάδα! Πρωτάκουστον!!

★ Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Μερκούρης ἔτυχεν διαβαίνων ἐκ Γενεύης ἐξαιρετικῶν τιμῶν παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

★ Διαψεύδεται ὅτι ὁ κ. Στρέιτ πρόκειται νὰ παραιτηθῇ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

★ Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ συσταθεῖσα πρὸς μελέτην τοῦ καρκίνου ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ἀσθένεια κατ' ἀρχὰς εἶναι τοπικὴ καὶ ἔπειτα γενικεύεται. Ὥστε θεραπεύεται δι' ἐγκαίρου ἐγχειρήσεως.

★ Ἐν Ταυρίδι ἐξακολουθεῖ σφοδροτάτη μάχη μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ Σάχου.

★ Τὸ νέον ἀγγλικὸν καταδρομικὸν «Σουΐφτ» διήνυσεν 38 μίλλια τὴν ὥραν! Ἀποτελεῖ ρεκόρ.

★ Τὸ Ἐλεγκτικὸν ὥρισε μηνιαίαν σύνταξιν εἰς τὸν κ. Σιμόπουλον πρώην Ὑπουργὸν δρ. 384 μηνιαίως.

★ Ἡ ἐπιθεωρήσασα τὸν Λαρισσαϊκὸν ἐπιτροπὴ ἀποκρούει τὴν προσωρινὴν παραλαβὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνιστᾷ τὴν παραχώρησιν ἀδείας προσωρινῆς ἐκμεταλλεύσεως.

★ Ἡ Διεύθυνσις τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Σχολῆς ἐκήρυξε νέον γενικὸν διαγωνισμὸν σκοποβολῆς ὅμοιον μὲ τὸν τοῦ παρελθόντος μηνὸς περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὰς εἰδήσεις.

★ Ὁ τὴν 24 Ἰουνίου ἐπικηρυχθεὶς λῃστὴς Λεφὸς ἐφονεύθη ὑπὸ ὁμάδος ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνθυασπιστῶν παρὰ τὴν Καισαριανήν.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,,

ΝΕΑ ΕΚ ΜΕΓΑΡΩΝ

Αἱ ἐξετάσεις τῶν σχολείων.

—*ΜΕΓΑΡΑ 25 Ἰουνίου.* — Παρουσίᾳ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐπερατώθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου μας. Αἱ πρόοδοι τῶν μαθητριῶν εἴς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα ὑπῆρξαν καταπληκτικαί. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἰδίως τὸ λαμπρὸν αὐτὸ Παρθεναγωγεῖον εἶνε ἡ ἐνδελεχὴς μέριμνα τῆς Διευθυντρίας κ. Ἑλένης Μελετίου ὅπως μορφώνωνται αἱ μαθήτριαι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς οἰκοκυροσύνης καὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰ χειροτεχνήματα. Διὰ δὲ τὰς ἀκοράστους καὶ ἀκαιμάτους διδασκαλίσσας κ. κ. Κατίναν Κατσουλέρη, Σοφίαν Στροπέλη, καὶ Εἰρήνην Μουστάκα πολλοὺς ἐνθουσιώδεις λόγους ἠκούσαμεν παρὰ τῶν γονέων τῶν κορασίων, διότι δὲν ἐφείσθηταν κόπων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μικρῶν μαθητριῶν ὡς ἀληθεῖς Ἑλληνίδες παιδαγωγοί. Τὰ ἀποτελέσματα ἐν γένει τῆς διδασκαλίας ὑπῆρξαν πραγματικῶς ἱκανοποιητικώτατα καὶ ὁ κόσμος συνεχάρη τὴν Διευθύντριαν κ. Ἑλένην Μιλιτίου καὶ τὰς ἀνωτέρω διδασκαλίσσας. Τοῦτο ἔπραξα καὶ ὁ ὑποφαινόμενος καθὼς καὶ δημοσίᾳ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀληθείας» ἐκφράζω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια. Ἐπίσης τὸ Α΄. καὶ τὸ Β΄. Δημοτικὸν Σχολεῖον ἐπεράτωσαν τὰς ἐξετάσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν σχολείων τούτων ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικὰ τὸ πλῆθος δὲ συνεχάρη τὸν Διευθυντὴν κ. Ἡλίαν Βλάχον καὶ τοὺς συνεργάτας του κ.κ. Μπρούστην Γαργαλιόνην, Ὑψηλάντην, Σπυρόπουλον, Δαμπολιάν, Ραβανὸν καὶ Σαλαπάταν.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

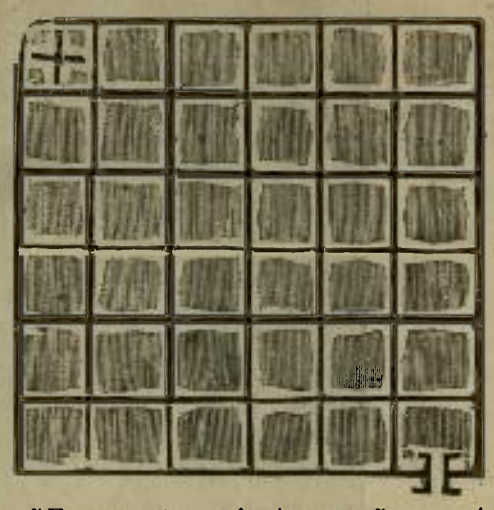

Ἔχομεν μίαν φυλακὴν τοῦ ἄνω σχήματος. Ἔχει δηλ. τόσα δωμάτια ὅσα καὶ τὰ τετραγωνίδια. Ἐκεῖ, ἔνθα ὁ σταυρός, κρατεῖται φυλακισμένος, εἰς ὃν δίδεται ἐλευθερία νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πύλην ἐὰν κατορθώσῃ καὶ διέλθῃ ἀπὸ ὅλα τὰ δωμάτια ἀλλὰ ἀπὸ μίαν φοράν. Ἐξαιρετικῶς ὅμως ἀπὸ τὸ δωμάτιον τὸ ἰδικόν του δύναται νὰ διέλθῃ καὶ περισσοτέρας φοράς.

Πῶς θὰ ἐξέλθῃ; Ποίαν πορείαν θὰ ἀκολουθήσῃ;

(*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰωάν. Π. Θανοπούλου Βραχνέϊκα Πατρῶν*)

Οἱ ἀποστέλοντες λύσεις δέον νὰ συνοδεύωσιν αὐτὰς δι' ἑνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου.

Θὰ δοθῶσιν διὰ κληρώσεων τὰ ἑξῆς βραβεῖα: Α΄. Δραχμὰς 8 Β΄. Δραχ. 4 Γ΄. Δραχ. 2 καὶ τρία ἄλλα ἀνὰ μίαν τρίμηνον συνδρομὴν τῆς «Ἀληθείας».

Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21ης Ἰουλίου. Θὰ ἐπακολουθήσουν ἄλλοι πρωτότυποι διαγωνισμοί.

Σημείωσις. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστελλόντων λύσεις, θὰ δημοσιεύωνται ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἑπόμενον φύλλον καθ' ὅσον θὰ φθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὥστε πᾶσα τυχὸν παράλειψις νὰ γίνεται ἀμέσως γνωστὴ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ μὴ δημοσίευσις ὀνόματος τινος θὰ σημαίνῃ ὅτι ὁ σχετικὸς φάκελλος δὲν περιῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Ἄδικος παῦσις

Μετὰ λύπης μας πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ ταχ. καὶ τηλεγράφων προέβη εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἐνταῦθα ὑδρομικοῦ διανομέως κ. Παναγ. Σαμούρη. Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Βελλιανίτην. Διατί ἔπαυσε τὸν ἔντιμον τοῦτον ὑπάλληλον καὶ ἐνημερότατον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του; Ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι καταχρήσεως δικαίως τότε. Νομίζω ὅμως ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει καθόσον οἱ ἀκούσαντες τὴν παῦσιν τούτου ἐξανέστησαν ἅπαντες διότι γνωρίζουσι ὅτι οὗτος ἐξετέλει μὲ ζῆλον, τιμιότητα καὶ αὐταπάρνησιν τὰ καθήκοντά του. Ἡ παῦσις του ὅμως ἔγινε διὰ λόγους κομματικοὺς καὶ τοῦτο ὅπως εὐχαριστήσου καὶ ἄλλον φίλον. Διὰ τοῦτο πηγαίνει κατὰ διαβόλου τοῦτο τὸ ἔθνος διότι ἕνα ὑπάλληλον ἔντιμον δεδοκιμασμένον τὸν παύει ἡ πολιτικὴ καὶ κομμάτια νὰ γείνουν οἱ ἀλληλογραφοῦντες καὶ οἱ ἔμποροι.

Ι. Α. Δ.

ΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

ΛΟΥΤΡΑΚΙ, 4 Ἰουλίου. (Τοῦ συνεργάτου μας).—Ποιὸς δεν γνωρίζει τὸ Λουτράκι; Ἂν ὄχι διότι μόνος τὸ ἐπεσκέφθη, ἀλλ' ἐκ φήμης τοὐλάχιστον διὰ τὴν ἰαματικότητα τῶν ὑδάτων του;

Μία ἄσημος πολίχνη πρὸ ἐτῶν τὸ Λουτράκι, τώρα ὑψοῦται ὑπερήφανον εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ὀροσειρᾶς τῶν Γερανείων, ριπιζόμενον ὑπὸ τῆς αὔρας τοῦ Κορινθιακοῦ. Ὁ γαλανὸς οὐρανός του καὶ τὸ γλυκὺ καὶ εὐκρὰες κλῖμα του, συντείνουν ὥστε καὶ πολλοὶ χάριν ἀναψυχῆς ἁπλῶς, μακρὰν τοῦ κονιορτοῦ τῶν μεγαλοπόλεων καὶ τοῦ αὐτὰς μαστίζοντος καύσωνος, νὰ ἔρχωνται ἵνα διέλθωσι τὴν θερινὴν των περίοδον, ἀπολαύοντες τῶν φυσικῶν χαρισμάτων του.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ συρροὴ τῶν ξένων εἶνε τοιαύτη ὥστε δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ εἶνε ἴσως—ἴσως, ἴση, πρὸς αὐτὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν λουτροπόλεων τῶν ὁποίων ἀναμφιβόλως κατὰ τὰ φυσικὰ μὲν χαρίσματα κατὰ πολὺ ὑπερτερεῖ, κατὰ δὲ τὰ ἐπίκτητα ἀμιλλᾶται. Μὲ ξενοδοχεῖα, καφφενεῖα, λουτρῶνας, εὐρωπαϊκώτατα, καὶ μὲ ἐξοχὰς θαυμασίας, ἰδοὺ τὸ Λουτράκι.

Δὲν πρέπει λοιπὸν διὰ ταῦτα ν' ἀπορῇ κανεὶς πῶς καὶ διατὶ τὸ Λουτράκι ἔλαβε φήμην παγκόσμιον καὶ πῶς ὡς ἐκ τούτου κατέστη ὁ ξενῶν τόσων χιλιάδων κόσμου.

Ο ΘΕΑΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: *Τὰ δρῶντα πρόσωπα τοῦ Λουτρακίου.*

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ἐν Λουτρακίῳ

Πωλεῖται εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ γνωστοῦ κ. Ἠλία Ραυτοπούλου. Ὑπὸ τὴν καθημερινήν της μορφὴν ἡ «Ἀλήθεια» ἠσχολήθη πολλάκις ἐπὶ διαφόρων τοῦ Λουτρακίου ζητημάτων, χάρις εἰς τὸν ἐκεῖ τακτικὸν συνεργάτην μας, τὸν γράφοντα ὑπὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον ὁ «Θεατής», ὅστις τῇ παρακλήσει τῆς Διευθύνσεως θέλει ἀποστέλλῃ καὶ πάλιν ἀνταποκρίσεις, τὰς ὁποίας θὰ δημοσιεύῃ ἡ «Ἀλήθεια» καθ' ὅσον τὰ στενά της ὅρια ἐπιτρέπουν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Θρίαμβον κυριολεκτικῶς κατήγαγεν ἐν Αἰγύπτῳ ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΗΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ἐν Καΐρῳ τῶν κ. κ.

ΒΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣ. ΡΑΠΤΗ

Τὰ ἀνοιγόμενα καταστήματα εἰς τὰ νέα κτίρια τῶν Βάκρ ἐν τῇ κεντρικωτάτῃ πλατείᾳ Ἀτάμπα ἐλ Κάντρα ἐνεπιστεύθησαν τὴν διακόσμησίν των εἰς τὸν ἄνω μοναδικὸν ἐν Αἰγύπτῳ οἶκον.

Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ νεωστὶ ἀνοιγόμενα καταστήματα καὶ τὰ ἀνακαινιζόμενα ἐκ τῶν παλαιῶν μόνον εἰς τοὺς ἄνω καλλιτέχνας κ. κ. **ΒΡΕΤΟΝ καὶ Β. ΡΑΠΤΗΝ** ἀναθέτουσι τὴν διακόσμησίν των. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ οἰκίαι των καταστῶσι χάρμα ἰδέσθαι καταζητοῦσι τὰ ἐν τῇ λεωφόρῳ **Μοχάμετ Ἄλυ** καταστήματα τοῦ *Ἀθηναϊκοῦ Κοσμηματογραφικοῦ Οἴκου ἐν Καΐρῳ.*

ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΟΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

Τέλειον ἠγγυημένον ἐφευρεθὲν παρὰ διασήμου Ἰατροῦ καθηγητοῦ, πωλεῖται παρὰ τῷ κουρείῳ Παγώνη (πλατείᾳ Ὁμονοίας). Ὡς γενικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἕκαστον κυτίον Δρ. 1,75. Χονδρικῶς ἕκαστον 1,50, στέλλονται παραγγελίαι παντοῦ.

Ἐπίσης καὶ Κολώνια ἀρίστη ἡ ὀκὰ Δραχ. 6.

ΝΙΚΟΛ. Δ. ΤΣΟΥΤΗΣ

οὐρολόγος ἰατρὸς

Ὁδὸς Βερανζέρου 22. Ἔναντι Σταθμοῦ Λαυρίου. 9—12 καὶ 4—7.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν 7 μ. μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον,* **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νηπίον.*

Πέμπτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Δευτέρα ὥραν *μεσημβρίαν ἀκριβῶς κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.*

Κυριακὴν ὥραν 8 μ. μ. διὰ *Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(**Ἐκ τῆς Διευθύνσεως**)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ πρακατοβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

4 1/2 %

Nº 1 "OLIVER,, FRS 650

Εἶνε ἡ τελειοτέρα τῶν γραφομηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκριβωτέρα. Δὲν φοβεῖται συναγωνισμόν. Κατέκτησεν ἤδη τὰ Ὑπουργεῖα, τὰς Τραπέζας κτλ. *Γράφει ταυτοχρόνως 20 ἀντίγραφα διαφόρων χρωμάτων.*— Γράφει μίαν μόνον γλῶσσαν.

Nº 2 'BLICKENSDETFER,

Γράφετε ὅλας τὰς γλώσσας μὲ μίαν μηχανὴν καὶ δύο ἀντίγραφα ταυτοχρόνως. FR. 345.

Ἀντιπρόσωπος: Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ

7 — Ὁδὸς Καποδιστρίου — 7

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΥΤΗΡΙΟΝ

Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ

ΙΑΤΡΟΥ

Ὁδὸς Ζήνωνος 6 Α.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

«ΝΕΟΣ» & «ΝΕΑ»

ΥΓΙΕΙΝΟΙ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΚΑΙ ΖΩΝΑΙ

Τοῦ ἰατροῦ ΓΚΛΕΝΑΡ

Οἱ μοναδικοὶ εἰς τὸ εἶδός των κορσέδες διὰ τὴν συμμετρικότητα τοῦ σώματος καὶ κυρίως τὴν ὑγιεινὴν διατήρησιν τῆς κομψότητος τῶν γραμμῶν. Ὁ δόκτωρ Γκλενὰρ ἔλυσε τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς κομψότητος μὲ τὴν ὑγιεινήν.

Οἱ κορσέδες καὶ αἱ ζῶναί του, τέλειαι εἰς τὸ νὰ δίδουν τὴν χάριν εἰς τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στῆθος, οὐ μόνον δὲν βλάπτουν, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ σώματος, ἀλλὰ συνελοῦν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν ὀργάνων τοῦ στομάχου καὶ κοιλίας.

Διὰ κάθε ἐποχὴν οἱ κορσέδες καὶ αἱ ζῶναι τοῦ Γκλενὰρ εἶνε ἀληθινὸν εὕρημα διὰ τὰς κυρίας.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις εἰς κάθε σχῆμα καὶ μέγεθος εἰς τὰ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ:

ΔΗΜ. ΚΑΙ Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Φιλελλήνων 6 — Σόλωνος 108

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„